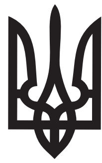
СУБОТА, 26 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ. № 55 (3555)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СІМЕЙНИМ ЛІКАРЕМ ТИ МОЖЕШ І НЕ СТАТИ, АЛЕ СІЛЬСЬКИМ ПОБУТИ МУСИШ

Міністерство охорони здоров'я поквапливо реформує галузь. Молодим указали дорогу на село

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Василя МЕЛЬНИКА.

Більш як дві тисячі студентів Івано-Франківської медичної академії протестують проти прийняття наказу № 81 МОЗ "Про затвердження переліку спеціальностей та строки навчання в інтернатурі випускників медичних і фармацевтичних закладів та факультетів університетів". Згідно з наказом термін інтернатури має збільшитися до трьох років, а перелік спеціальностей, навпаки, звузиться. Окрім того, молоді спеціалісти, що вчилися "на бюджеті", мають відпрацювати три роки у сільській місцевості, **повідомляє наш спеціальний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Представники студентів-медиків з Івано-Франківська прибули на аудієнцію до Міністерства охорони здоров'я. Переговори з головним лікарем країни Миколою Поліщуком відбувалися у присутності преси. Незадоволені вищезгаданим указом профільного відомства за № 81 ще раз привселюдно повідали міністрові про свої претензії. Зокрема, молоді фахівці не розуміють, чому саме за їхній рахунок треба розв'язувати проблему сільської медицини. Мовляв, вони не відмовляються їхати у глибинку для надання допомоги населенню і по досвід, але вимагають нормальних умов для життя і роботи, а також соціальних гарантій. Тим часом міністр вважає, що лікар, котрий здобув освіту за рахунок держави, мусить відпрацювати або повернути гроші. А це приблизно десять тисяч доларів.

(Закінчення на 4-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Добрими намірами ситий не будеш

Ранкове й денне засідання 25 березня

Новий бюджет-2005 прийнято

На початку сесійного засідання це здавалося малоймовірним. Деякі парламентарії хотіли відразу прийняти запропонований урядом документ у першому і другому читаннях, а дехто — відправити його на доопрацювання, сесійна зала погодилася з пропозицією бюджетного комітету і глави парламенту — провести грунтовну дискусію про оновлений варіант державного кошторису. Володимир Литвин застеріг деяких своїх колег від прагнення "проштовхнути" бюджет, не обговоривши його і не погодивши всі суперечливі питання.

Парламент дотримався визначеної процедури — з доповіддю виступив міністр фінансів Віктор Пинзеник, із співдоповідями — представники бюджетного та фінансового комітетів. Отже, депутати змогли поставити запитання доповідачам і взяти участь в обговоренні від фракцій.

(Закінчення на 2-й стор.).

Спочатку приїдуть експерти

Делегація німецького концерну "Е. ОН Рургаз" побуває в Україні наприкінці березня — на початку квітня, **повідомило радіо "Німецька хвиля".** Візит відбудеться на рівні експертів. Вони планують обговорити в Києві питання участі концерну в газотранспортному консорціумі, який заснували Україна та Росія. Німецька сторона зацікавлена в модернізації та розбудові української транзитної мережі, через яку російський газ постачається в Європу. "Е. ОН Рургаз" — найбільший імпортер газу в Німеччині.

■ ВІТАННЯ

Акорди правди і краси

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав колектив Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка з 85-річчям. Він, зокрема, сказав: "Низький уклін і шана багатьом поколінням геніальних акторів і режисерів, які зберегли і примножили традиції театру корифеїв, очисною силою мистецтва здіймали український народ до виборення духовної і політичної свободи". Володимир Литвин також сказав, що зоряна акторська плеяда франківців — від Юри, Бучми та Ужвій до Ступки, Олексенка, Бенюка та Хостікоєва — резонують у суспільній свідомості бентежними акордами художньої правди і краси людської гідності, гармонії та гуманізму.

Франківці у відповідь були красномовними, але небагатослівними. А офіційна урочиста частина — недовгою. Після привітань театр показав для почесних гостей свою нову виставу "Solo mea".

Вл. інф.

Фото Івана ФРОЛОВА.

Російські десантники порушили держкордон

Триває скандал навколо несанкціонованої висадки з десантного корабля "Микола Фільченков" в районі міста Феодосія особового складу й техніки 382-го окремого батальйону морської піхоти Чорноморського флоту Російської Федерації.

Міністерство закордонних справ направило у Кремль відповідну ноту, в якій зазначено, що Росія грубо порушила умови перебування Чорноморського флоту РФ на території України. Поки що реакції з Москви не надходило.

Київ і Тбілісі не збираються експортувати революцію і ставлять на ГУУАМ

В Україні розпочався Рік Грузії. Вчора в урочистій обстановці його відкрили президенти України Віктор Ющенко і Грузії Михаїл Саакашвілі, котрий перебував у Києві з державним візитом.

Про розширення культурних контактів, про перспективи політичного й економічного співробітництва високий гість говорив і з Головою ВР Володимиром Литвином. Сторони наголосили на важливості міжпарламентських контактів як основи для розвитку стратегічного партнерства.

(Закінчення на 2-й стор.).

Учора нашому славетному боксерові і майбутньому ведучому конкурсу "Євробачення" Володимиру КЛИЧКУ сповнилося 29 років

В Маріуполі припинено діяльність банди, яка грабувала заможних громадян

Верховна Рада затвердила 6 нових членів Рахункової палати України

■ У НОМЕР

Щоб перші нагороди ніколи не були останніми

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк вручив державні нагороди і відзнаки Верховної Ради України.

Зокрема, серед народних депутатів орденом "За заслуги" III ступеня нагороджено Анатолія Гіршфельда, почесне звання "Заслужений працівник транспорту України" присвоєно Оресту Климпушу, а Олег Юхновський став заслуженим працівником сільського господарства країни.

За заслуги перед українським народом та високий професіоналізм актори театру ім. І. Франка, діячі культури і мистецтв, працівники засобів масової інформації, медики також отримали грамоти і цінні подарунки Верховної Ради.

Адам Мартинюк побажав присутнім щастя, здоров'я і добробуту, який залежить від сумлінної праці кожного громадянина, і додав: щоб перші нагороди ніколи не були останніми.

Вл. інф.

На знімку: заступник Голови ВР Адам Мартинюк нагороджує почесною грамотою ВР співачку Вікторію Альошину.

■ У ГРУПАХ І ФРАКЦІЯХ

Потрібний діалог уряду з бізнесом

Фракція Партії промисловців і підприємців України підтримує соціальні наміри уряду збільшити рівень зарплат, пенсій і соціальних виплат, але не підтримує кроки Кабміну щодо зняття всіх протекціоністських заходів у реальних секторах економіки. Про це заявили під час прес-конференції у парламенті народні депутати України, члени фракції ППУ Василь Гуреєв та Таріел Васадзе, Микола Оніщук та Іван Бастрига. Парламентарії, зокрема, виступають за збереження в оновленому варіанті держбюджету-2005 пільг для судно- та літакобудування, автомобільної промисловості, будівництва бронетанкової техніки тощо.

Василь Гуреєв, зокрема, наголосив, що, знімаючи пільги, уряд повинен вести діалог із бізнесом і розглянути виконання інвестиційних програм, щоб уникнути судових позовів. На думку депутата, зростання соціальних виплат повинно відбуватися за рахунок поліпшення діяльності виробництв і зростання продуктивності праці. Микола Оніщук звернув увагу ще й на такі тривожні тенденції: в новому проекті держбюджету-2005 посилено фіскальний тиск на суб'єкти підприємницької діяльності, дозволено позапланові перевірки підприємницьких структур, тим часом як деяким підприємствам передбачається списати податкові заборгованості без рішення суду. У парламентаріїв викликає занепокоєння також намір уряду змінити режим роботи малого бізнесу за єдиним фіксованим податком. Таріел Васадзе назвав політику нового уряду "руйнівною для підприємств". Він спростував закиди міністра фінансів В. Пинзеника в тому, що Запорізький автомобільний завод нібито недоплачує до державної казни, і навів дані, які підтверджують роботу цього підприємства у законодавчому полі. Народні депутати розраховують, що в процесі доопрацювання проекту змін до головного фінансового плану держави буде враховано інтереси реального сектора економіки.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської профспілки спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України III (XIV) та IV (XV) скликань **СУХОГО Ярослава Михайловича** з днем народження та бажають міцного здоров'я, радості, щастя, успіхів і гараздів!

Добрими намірами ситий не будеш

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове й денне засідання 25 березня
(Початок на 1-й стор.).

Міністр фінансів Віктор Пинзеник назвав розроблений урядом законопроект "вагомим кроком" у виконанні програми Президента України. Міністр відзначив, що глава держави поставив перед новим урядом завдання — розробити такий документ, який забезпечив би достойне життя простим людям і в якому кожний громадянин відчував би свої інтереси. У проекті змін до держбюджету-2005 Кабмін визначив десять основних завдань, серед яких — справедлива пенсія, достойна зарплата, подолання бідності, боротьба з корупцією, повернення до духовних орієнтирів. В оновленому варіанті головного фінансового плану країни, згідно з пропозиціями уряду, доходи державної казни становитимуть 108,5 млрд. грн., видатки — 115,3 млрд. грн., дефіцит — 6,8 млрд. грн. Державний борг України не зростатиме. Мінімальна пенсія з 1 січня 2005 року збільшиться з 295 до 332 грн., середня пенсія становитиме 383 грн. Крім того, буде ліквідовано "зрівнялівку" в нарахуванні пенсій, введено диференціацію за стажем і заробітком. Мінімальна зарплата зросте з 262 до 332 грн. і зрівняється з розміром мінімальної пенсії. На 57 відсотків зросте зарплата в бюджетній сфері. Збільшиться також різниця у зарплаті між кваліфікованими і некваліфікованими працівниками. Уряд планує істотно збільшити й розмір деяких соціальних допомог. Зокрема, одноразова виплата у зв'язку з народженням дитини становитиме 8,5 тисячі грн., допомога одиноким матерям зросте з 34 до 139 грн., дітям-інвалідам — з 285 до 470 грн., дітям-сиротам — з 90 до 468, грошове утримання військовикам строкової служби — з 19 до 57 грн.

Передбачається започаткувати низку нових державних програм — "Медицина на селі", "Безпритульні діти", "Книговидання", "Заповідники", "Музейний арсенал" і "Десятинна церква" та інші, посилити фінансування кіновиробництва, обдарованих дітей, української діаспори.

Уряду вдалося збільшити доходи державної казни за рахунок зміни макропоказників, скасування податкових пільг для суб'єктів господарювання, в тому числі у вільних економічних зонах, територіях пріоритетного розвитку і технопарках. Кабмін також сподівається поповнити казну за рахунок жорстких заходів у боротьбі з корупцією, скасування взаємозаліків зі сплати податків, зниження ставок ввізного мита, здешевлення банківських кредитів. У розділі "Нова політика бюджетних секторів" передбачається здешевлення кредитів для АПК і вугільної галузі. У розділі "Державна власність для народу" — відраховувати до держбюджету 50 відсотків чистого прибутку державних підприємств, поставити зарплату керівників підприємств у залежність від діяльності виробництва.

Профільний комітет ВР, як, зрештою, і більшість народних обранців, схвально сприйняв наміри уряду посилити соціальну складову бюджету і істотно збільшити розмір зарплат, пенсій і соціальних допомог. Водночас низка проблем ще залишається неузгодженою. До комітету надійшло більш як 800 поправок депутатів до запропонованого урядом законопроекту. За словами Людмили Супрун, досягнуто компромісу з урядом у питаннях дефіциту бюджету, відновлення пільг для сільгоспвиробників, порядку сплати єдиного фіксованого податку з підприємців, сплати податку з фізичних осіб під час оформлення спадщини тощо. Однак однією з гострих проблем залишається наповнюваність місцевих бюджетів. За словами Голови Верховної Ради Володимира Литвина, на достойне фінансування місцевих бюджетів треба спрямувати не менш як півтора мільярда гривень, а ці кошти треба ще десь знайти. Профільний комітет і більшість народних депутатів наполягають — треба реально визначити джерела поповнення державної казни.

Під час перерви у кулуарах Верховної Ради відбулося голосування за призначення нових членів Рахункової палати України.

На початку пленарного засідання глава парламенту повідомив про перейменування депутатської групи "Воля народу" на фракцію Партії промисловців і підприємців України, а також про входження народного депутата Сергія Бондарчука до фракції Народної партії, а депутатів Степана Давимуки, Віри Ульянченко, Сергія Іванова та Юрія Криворучка — до фракції "Наша Україна".

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інвесторам-сміливцям покращать умови

Уряд зробить усе можливе для покращення інвестиційного клімату в країні. На цьому наголосив віце-прем'єр-міністр з питань європейської інтеграції Олег Рибачук на україно-французькому бізнес-форумі, який організував Український союз промисловців і підприємців.

Оскільки вітчизняна банківська система поки що не здатна самотужки підтримувати серйозні економічні проекти, країна потребує залучення іноземних інвестицій. Але, зауважив віце-прем'єр-міністр, не слід забувати про підвищення довіри в основного інвестора — населення України. За словами О. Рибачука, до кінця поточного року ріст прямих іноземних інвестицій становитиме майже 10,5 млрд. доларів.

На переконання першого віце-президента УСПП Сергія Прохорова, час відмовитися від слова "реприватизація", бо воно, на думку деяких експертів, може відлякати інвесторів. Створення підприємства з іноземними інвестиціями — завжди ризик для обох сторін. Він полягає насамперед у відмінності психології та законодавства, в якому звикли працювати сторони. Тому в цю сферу йдуть лише сміливці, — вважає С. Прохоров. Та французька сторона сподівається, що діловий клімат, який створить нове керівництво країни, стане набагато прозорішим і безпечнішим.

Олена РОМАШКІНА.

Обставини загибелі Чорновола з'ясовуватимуть через шість років

Учора вшановували пам'ять лідера Народного руху України В'ячеслава Чорновола. Шість років тому він загинув у автокатастрофі на бориспільській трасі. Лідери тодішньої опозиції назвали цю трагедію "не випадковим ДТП, а політичним убивством" і донині не втрачають надії з'ясувати її причини. Бо "в цій справі більше запитань, ніж відповідей", — упевнений голова Народного руху, міністр закордонних справ Борис Тарасюк.

Цього самого дня відбулася панахида та вечір пам'яті В'ячеслава Чорновола. А напередодні Б. Тарасюк повідомив, що керівництво партії та Тарас Чорновіл звернулися до Генеральної прокуратури та Служби безпеки з проханням провести нове розслідування обставин загибелі В. Чорновола.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Микола ХАРИТОНЧУК: "Самоврядування — це лакмусовий папір, за яким можна оцінювати діяльність влади"

Нещодавно в редакції "Голосу України" за "круглим столом" відбулася зацікавлена, часом гостра розмова про ефективність нашої влади, про розбудову в Україні такого її важеля, як місцеве самоврядування. В ній узяли участь авторитетні фахівці в галузі державної влади, юристи, практики, що на місцях переймаються конкретними проблемами розбудови органів самоврядування.

Сьогодні наш гість — Микола ХАРИТОНЧУК, людина вельми авторитетна в державницьких, управлінських колах, яка не лише живе цими проблемами, а й робить усе, щоб повернути людям довір'я до влади.

Микола Васильович пройшов шлях від робітника, працівника різних комунальних структур української столиці до глибоко шанованого людьми голови Шевченківської районної державної адміністрації Києва. Йому значною мірою вдалося так побудувати діяльність районної влади і, зокрема, депутатського корпусу, що вже нині тисячі людей на місцях через органи самоуправління активно залучаються до управлінської діяльності району.

— Мене дуже радує, — каже він, — що нинішня влада не замикається в суто економічних, буденних справах, а разом з тим наполегливо шукає такої управлінської моделі, яка забезпечила б найвищу результативність її діяльності. Йдеться, зокрема, про справжнє народовладдя: про залучення до системи управління якнайширших верств громадян, тобто розбудову системи місцевого самоврядування.

— То які, на вашу думку, перешкоди на шляху до того, щоб наше народовладдя справді ототожнювалося зі словом "демократія"?

— Причин тут, я думаю, дві. Перша й найголовніша —попередні можновладці всупереч Конституції та іншим законам вперто не хотіли ні з ким ділитися ані крихіткою своїх повноважень. Навпаки, вони узурпували їх до цілковитого абсурду. Так, що самі почали захлинатися від проблем, до яких не могли дотягтися. Вони панічно боялися свого народу. Саме цим, гадаю, пояснюється їх уперта відмова від обрання керівників обласних державних адміністрацій. Друга причина — недосконалі, часом навіть плутані окремі положення самих законодавчих актів, які регулюють владні стосунки і особливо те, що стосується організації самоврядування. Ну, скажіть, поклавши руку на серце: чи можете ви точно відповісти, що таке самоврядування і які конкретні функції воно може виконувати? Впевнений, що навіть науковці, котрі на цій темі захистили дисертації, не розставлять усі крапки над "і". Вони кажуть, що суть самоорганізації населення в тому, щоб управління села, селища, міста, регіону максимально наблизити до людини.

— Важко не погодитися з вашими словами. Ось ви досвідчений керівник, який щодня займається справді конкретними справами, де ви бачите той золотий ланцюжок, потягнувши за якого, можна розв'язати весь вузол проблем, що стосуються самоврядування?

— Пропрацювавши чимало років і в комунальних органах, де я відчув, яка роль у всьому, що робиться в цьому секторі, належить органам місцевого самоврядування, і в суто управлінських закладах, скажу з повною упевненістю: починати утвердження інститутів самоорганізації населення потрібно тільки з фінансової бази, і передовсім з формування місцевого бюджету.

Але повернімося до бюджету. Те, що він повинен формуватися знизу, на місцевому рівні, й мусить обслуговувати проекти і програми, які йдуть від рад місцевого самоврядування, що низова влада повинна мати повноваження ухвалювати місцеві податки і збори, ні в кого заперечень не викликає. На словах. А на ділі в більшості випадків діє стара, жорстко централізована схема формування державного бюджету.

— Вам, Миколо Васильовичу, щось удається в бюджетних справах так, як цього потребує новий час?

— Якраз щось. Не буду розповідати, з якими труднощами удається вирвати копійчину-другу для фінансування потреб місцевого самоврядування, хоч пропозиції громади завжди стараємося почути, а от формуємо сам бюджет так, щоб він справді став соціальним і народним. Механізм тут доволі простий. Кожного разу, формуючи бюджет, ми даємо доручення всім управлінським структурам райдержадміністрації, керівникам громадських організацій, раді самоврядування, що діє при райвиконкомі, зібрати всі пропозиції щодо формування бюджету від низу до верху, аби максимально задовольнити потреби кожного. Не все вдається, як я вже казав. Однак ми цього прагнемо.

Бюджетному питанню недавно присвятили всю сесію Шевченківської районної ради, й мені було приємно чути думки депутатів, що наш бюджет справді максимально наближений до людини, що він соціальний і народний. Ми, наприклад, значні кошти спрямовуємо на фінансування програми "Турбота". На території району нині проживає понад 63 тисячі ветеранів війни і праці, і турбуватися про них — наш святий обов'язок.

Під постійною опікою керівництва району, депутатського корпусу перебувають найбільш вразливі верстви людей. Це, крім ветеранів і пенсіонерів, — інваліди, малозабезпечені сім'ї, безробітні, тобто ті, котрим держава може надати лише мінімальну соціальну й матеріальну допомогу. У нас розроблено цілі програми, які дають змогу надавати цим людям додаткову поміч. Скажу лише, що 2004 року на проведення заходів соціальної підтримки людей із районного бюджету було витрачено близько 310 мільйонів гривень. Це вдвічі більше, ніж попереднього року.

— А які форми нетрадиційної допомоги малозабезпеченим людям діють у районі?

— Їх чимало. Ну, хоча б узяти безкоштовне обслуговування ветеранів війни плодоовочевими наборами через мережу продовольчих магазинів.

(Закінчення на 10-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Фото Віталія ГРАБАРА (УНІАН).

Колишній солдат УПА Іван Щутяк пікетує Львівську обласну раду, вимагаючи визнати воїнів ОУН—УПА воюючою стороною в Другій світовій війні.

Розвернути воза до людей

■ ПЕРШІ КРОКИ

Мораторій на придбання автомобілів для керівників бюджетних установ і організацій, а також на проведення інших тендерних закупок оголосив голова Вінницької облдержадміністрації Олександр Домбровський.

Про це він повідомив представляючи новопризначених голів райдержадміністрацій (із 27 — вакантними залишилися ще три посади) та трьох заступників голови облдержадміністрації (питання з першим заступником поки що не вирішено). За словами керівника області, зроблено це для того, щоб максимально спрямувати всі бюджетні ресурси на розв'язання найважливіших проблем людей. Протягом двох перших місяців 2005 року, уточнив О. Домбровський, області вдалося повністю виконати плановані надходження до бюджету. Тепер це повинні реально відчути на собі ті, хто отримує кошти з казни, особливо малозахищені та багатодітні сім'ї. А з персональними авто для начальства можна й зачекати. Втім, жоден з них і без того не ходить пішки.

— Давайте розвернемо воза до людей! — закликав керівник області представників новосформованої команди.

При цьому особливо наголосив на необхідності глибше вникати у суть проблем, що їх порушують на місцях. Адже 80 відсотків питань, з якими люди ідуть в область чи столицю, стверджує голова облдержадміністрації, могли б бути вирішені у селі чи районі. Однак ті, від кого це залежить, не поспішають засукувати рукави. Поваги й любові до людей побажав О. Домбровський новопризначеним керівникам органів виконавчої влади.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Удари по іміджу країни та вітчизняному виробникові

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Тиждень виявився багатим на події. Головна з них — зміни до бюджету, які Верховна Рада розглядала в п'ятницю. Критикувати головний фінансовий документ, попри його соціальну спрямованість, почали ще до того, як він потрапив до парламенту. Навіть урядовці. Перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах наголошував, що зміни готували без урахування думки підприємців. Зокрема, про скасування пільг, що може негативно позначитися на інвестиційному кліматі у країні. Міністр аграрної політики Олександр Баранівський критикував документ через зменшення фінансування села. А перший заступник голови Комітету ВР з питань бюджету Людмила Супрун взагалі прогнозувала, що зміни до бюджету навряд чи приймуть через незбалансованість.

Перепало на горіхи й іншому урядовому документу — змінам до Митного кодексу. Проти зниження ввізного мита практично на всі види сільгосппродукції на 80 відсотків виступили Народна партія та фахівці-аграрники. Бо це, на їхню думку, завдасть удару по вітчизняному виробникові.

Не обійшлося цього тижня і без скандалів. Генеральний прокурор Святослав Піскун заявив про контрабанду за кордон 18 крилатих ракет. Заява Генпрокурора змусила похвилюватися не лише Україну, а й світову спільноту. Як зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, такі заяви не лише не сприяють іміджу країни, а навпаки, завдають по ньому удару. А на думку народного депутата Григорія Омельченка, який наводив ці факти ще у 1999—2001 роках, заява Піскуна — не що інше, як спроба зберегти свою посаду. Секретар Ради нацбезпеки та оборони Петро Порошенко пообіцяв провести розслідування і посилити контроль за експортом зброї, щоб унеможливити її контрабанду в майбутньому.

Повним ходом розпочалася підготовка до парламентських виборів-2006. Так, лідер "Яблука" Михайло Бродський повідомив про розпуск партії та її злиття із Всеукраїнським об'єднанням "Батьківщина". А от лідер Народно-демократичної партії Валерій Пустовойтенко заявив, що НДП розраховуватиме лише на власні сили і йтиме на вибори самостійно.

Не менш насиченими були й будні регіонів. У Кіровограді прихильники партії "Трудова Україна" та обласна організація партії "Батьківщина" вимагали відставки голови облдержадміністрації Едуарда Зейналова. Зокрема, через те, що в нього немає вищої освіти, політичні репресії проти опонентів Президента та кадрові призначення. Тривало й одеське протистояння між колишнім та нинішнім міським головою — Едуардом Гурвіцом та Русланом Боделаном. Власне, це поки що розминка перед стартом нового політичного сезону.

Олена ГОРБУНОВА.

■ ВІТАЄМО!

Співак і Громадянин

28 березня народному артисту України Дмитрові Михайловичу Гнатюку виповнюється 80 років.

Дмитро Гнатюк пройшов великий творчий шлях — від артиста Чернівецького музично-драматичного театру до соліста Київського театру опери та балету, а згодом і директора та головного режисера цього театру. Дмитро Михайлович — знакова фігура цілої епохи в українській культурі, в історії становлення нашої державності. Він обирався народним депутатом України третього скликання. У Верховній Раді України був заступником голови Комітету з питань культури і духовності. Враховуючи значні заслуги перед українським народом та у зв'язку з 80-річним ювілеєм, депутатська група "Демократична Україна" ініціювала питання перед Головою Верховної Ради: звернутися до Президента України з пропозицією про присвоєння Дмитрові Гнатюку звання Герой України. А у Національному палаці "Україна" відбудеться великий ювілейний концерт за участю зірок вітчизняної опери та естради. "Голос України" приєднується до привітань славному ювілярові, чий голос — Співака й Громадянина — не раз лунав і на наших сторінках.

З роси і води вам, Дмитре Михайловичу!

Володимиру Делікатному — 70

Для галузі зв'язку, для великої родини зв'язківців, для України — це день ювілею патріарха вітчизняного зв'язку, котрий майже 10 років очолював Міністерство зв'язку.

Володимир Іванович пройшов усі сходинки зростання, досяг вершин обраної професії, став міністром, здобув заслужене визнання широкого загалу зв'язківців. Держава вшанувала його звитяжну працю з розбудови й удосконалення системи електрозв'язку в країні орденами і медалями. Та не в них убачав він сенс свого життя.

Піввіку віддано галузі, й нині колеги та друзі здоровлять Володимира Івановича з гарним і зрілим ювілеєм.

Коли в людини є таке минуле і не згасає молодеча віра в краще майбутнє своєї країни, вона ніколи не почуватиметься забутою в нелегкому сьогоденні. Адже попереду завжди є світло надії, і є люди, котрі Вас люблять і поважають. Тож зичимо Вам, дорогий Володимире Івановичу, аби кожен день, що минає, додавав Вам щастя і злагоди, душевного затишку і родинного тепла.

Доброго здоров'я та активного довголіття бажає Вам колектив **Державного департаменту з питань зв'язку та інформатизації.**

НОВИНИ

СУБОТА, 26 БЕРЕЗНЯ 2005 ■ № 55 (3555)

Україна переходить на літній час. О 3.00 ночі з 26 на 27 березня стрілки годинників буде переведено на годину вперед

Голова СБУ Олександр ТУРЧИНОВ заявив, що перебування Чорноморського флоту РФ на території України суперечить національним інтересам країни

■ У НОМЕР

Недоброякісним товарам — стоп!

Кіровоградська область. Понад тридцять тонн рибопродуктів із простроченим на рік-півтора терміном вживання виявили працівники податкової міліції ДПА в області спільно з працівниками ветеринарної міліції та управління СБУ на складі одного із кіровоградських підприємств. Недоброякісний товар вилучено, директора підприємства притягнуто до адміністративної відповідальності. Перевірка проходила в рамках спецоперації «Контрабанда — стоп!», під час проведення якої податківцями вилучено товарів більш як на мільйон гривень. Проти винних порушено сім кримінальних справ.

Олег БОНДАР.

Табір на воді

Хмельницька область. Подорож на катамарані весняним Дністром стала випробуванням на міцність новоствореної коаліції молодіжних організацій Кам'янця-Подільського, до якої увійшли «Пласт», «Чиста Україна», «Молодіжний Собор» та інші осередки. За сприяння тернопільського туристичного клубу «Кристал» подільське юнацтво подолало 155 кілометрів течією. Похід присвятили 15-річчю відродження скаутської організації «Пласт». Хвилюючим моментом подорожі була зупинка біля меморіальної дошки — на місці проведення одного з перших водних таборів під керівництвом Романа Шухевича, котрий 1927 року керував пластовим куренем «Чорноморці». Кошти для ентузіастів виділила Хмельницька обласна рада.

Віра ШПИЛЬОВА.

Санація чи афера?

Луганськ. Гірники шахт «Княгининська» і «Міусинська», що в Красному Лучі, пікетували будинок міськвиконкому. Ситуацію на своїх підприємствах вони оцінюють як критичну: на шахтах здійснюється санація, внаслідок чого вони не ввійшли до структури компанії «Донбасантрацит», а отже, позбавилися держпідтримки. Наприклад, роздрібна ціна на паливо, що видобувається на цих вугільних підприємствах, становить 180 грн. за тонну, а державна підтримка доводить її до 400 грн. за тонну. Різниця позначається на своєчасній виплаті заробітної плати та її розмірах. Гірники прийняли рішення звернутися по допомогу до Кабміну і Президента.

Алла АНТИПОВА.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Велоспорт (трек). Лос-Анджелес (США). Чемпіонат світу. Українець Володимир Рибін виграв золоту медаль в індивідуальних перегонах переслідування за очками на дистанції 40 кілометрів. Він набрав 38 очок, випередивши на два пункти грека Лоаніса Тамурідіса. «Бронза» в іспанця Гуана Льянеррас-Россельо — 34 очки.

Футбол. Адміністрація Професіональної футбольної ліги надала клубам план календаря одразу на весь чемпіонат 2005/2006. З огляду на можливий вихід національної збірної України до фінальної частини чемпіонату світу, календар матиме досить незвичний вигляд.

Насамперед восени відбудеться не п'ятнадцять турів, як завжди, а сімнадцять. І чвертьфінали Кубка пропоновано провести до нового року. Старт другої половини чемпіонату плановано на середину лютого, а всі тури — проводити лише в неділю.

Фехтування. Лінц (Австрія). Чемпіонат світу серед кадетів та юніорів. Уже першого дня українці завоювали медаль. У змаганнях юніорок-шаблісток третьою фінішувала 17-річна Ніна Козлова.

А наступного дня срібною стала шабля 16-річного черкащанина Антона Кукси. Він переміг товариша по команді Андрія Ягодку, потім німців Макса Гартунга і Себастьяна Шредтера, француза Тімоті Паллемана. І лише в фіналі поступився британцеві Олександрові о'Коннелу — 7:15.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

У чемпіонаті України з ушу/кунг-фу і цигун беруть участь понад 150 спортсменів із збірних команд країни, Києва, Севастополя й Автономної Республіки Крим.

На знімку: виступ Анастасії Куратченко із Запоріжжя.

Сімейним лікарем ти можеш і не стати, але сільським побути мусиш

Міністерство охорони здоров'я поквапливо реформує галузь. Молодим указали дорогу на село

(Початок на 1-й стор.).

Пікетувальники розуміють, що такі зміни спричинені переходом освіти України на Болонську систему, яка передбачає отримання дипломів міжнародного зразка. Закон набуває чинності вже з 1 серпня цього року. Проте студенти-шестикурсники вже пройшли розподіл за відповідним переліком професій, а тепер мусять проходити його ще раз за новим. На їхню думку, це суперечить «римському праву». Тому вимагають перенести дію наказу хоча б на рік, який держава могла б використати на підготовку матеріальної бази для роботи лікаря, вирішення питання з його проживанням, підвищенням зарплати тощо. До того ж під час вступу до вузу, зауважують студенти-контрактники, йшлося лише про рік-півтора інтернатури, і вони не готові оплачувати її збільшений термін (400—800 гривень на місяць).

Зустріч представників майбутніх лікарів і міністра охорони здоров'я скидалася на дебати опонентів під час захисту докторської дисертації під назвою «Термінова реформа медичної освіти згідно з європейськими стандартами». Микола Поліщук, для переконливості, згадав, що починав свою кар'єру в далекому гірському селі, працюючи й акушером-гінекологом, і анестезіологом, і хірургом... Він закликав молодих медиків іти в народ, а не осідати у великих містах, де й так лікарів достатньо. Міністр заявив, що відтепер медичну освіту орієнтуватимуть на підготовку фахівців загальної практики — сімейних лікарів. За його словами, сьогодні в нашій системі охорони здоров'я забагато гінекологів, урологів і лорів, але бракує діагностів і судмедекспертів.

Система підготовки медичних кадрів потребує докорінного реформування, а організацію навчального процесу потрібно адаптувати до вимог Євросоюзу, вважає Микола Поліщук. Уже в 2005 році плановано не приймати абітурієнтів окремо на бюджетну і контрактну (платну) форми навчання, а запровадити єдиний механізм на рівних умовах. Крім того, майбутнім медикам пропоновано вступати тільки на фах «лікувальна справа», а спеціалізацію вони проходитимуть уже в інтернатурі.

Конфлікт студентів у білих халатах та реформаторів з Міністерства охорони здоров'я триває. Останні змінювати свого рішення, схоже, не збираються.

Ольга ВАУЛІНА.

Чи повинні молоді лікарі, котрі здобули освіту за рахунок бюджету, відпрацювати три роки в сільській місцевості?

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

Кирило, 21 рік, студент-медик (Київ):

— Коли три роки тому я вступав до інституту, ні про що подібне й мови не було, а тепер... Я вважаю, що стосовно нас це, принаймні, нечесно.

Алевтина Сергіївна, 52 роки, економіст (Полтава):

— Гадаю, нічого страшного в цьому немає, а на селі лікарів справді не вистачає.

Руслан, 32 роки, юрист (Тернопіль):

— Якщо держава, як, втім, і будь-яка інша особа, фінансує здобуття освіти, то вона вправі розраховувати на компенсацію з боку фахівця. Інша справа, що людині, відірваній від домівки, мають бути створені нормальні побутові та фінансові умови.

Валентин Петрович, 48 років, військовослужбовець (Одеса):

— Не розумію, чому моя дочка повинна їхати бозна-куди і працювати там замість когось із тих, хто після навчання не хоче повертатися додому. Можна, напевно, проводити цільові набори.

Ірина, 25 років, бібліотекар (Чернігів):

— На селі потрібні досвідчені, різнобічні лікарі, а не вчорашні студенти. Для сільських лікарів слід створити виняткові умови оплати і соціальної захищеності. Тоді від кандидатів відбою не буде, отже, можна буде відбирати найкращих.

Дихайте глибше: фотографуємо

Сьогодні та завтра львів'яни мають змогу оперативно обстежити свої легені. На майдані перед оперним театром встановлено пересувну флюорографічну лабораторію, яка діагностуватиме кожного охочого й одразу видаватиме результати. Головне управління охорони здоров'я приурочило цю акцію до Всесвітнього дня боротьби з туберкульозом.

Флюорографію «просто неба» в обласному центрі проводять уперше. Медики мають намір зацікавити громадян проблемами їхнього здоров'я. Адже торік в області було зафіксовано півтори тисячі захворювань на туберкульоз, і цей показник зростає.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

■ ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

У Донецьку відбувається Всеукраїнський пленум наркологів, неврологів і психіатрів.

На знімку: фахівці вивчають роботу багатофункціонального ультразвукового сканера.

Журналістів кличе альма-матер

Деканат факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка спільно із Львівською обласною організацією Спілки журналістів України 15—17 квітня 2005 року проводять з'їзд випускників факультету журналістики, присвячений 50-річчю факультету.

На з'їзд запрошуються випускники всіх років стаціонарної і заочної форми навчання. Бажаючих узяти участь у з'їзді просять до 4.04.05 зголоситися за адресами: 79000, Львів-центр, вул. Університетська, 1, ЛНУ імені Івана Франка, деканат факультету журналістики, оргкомітет з'їзду або journft@franko.lviv.ua

На ці адреси можна надсилати свої міркування щодо розпорядку з'їзду.

Тел. для довідок: 29-64-751, 72-58-45, 29-64-320, 29-67-46.

Загинув від рук бандита

У Корсунь-Шевченківському поховали старшого оперуповноваженого карного розшуку, старшого лейтенанта міліції 36-річного Олександра Панюту, який загинув при виконанні службових обов'язків. Міліціонер десять років прослужив у правоохоронних органах, користувався повагою серед колег за свою надійність, чесність, порядність. Сиротою залишився дев'ятирічний хлопчик, у невтішному горі дружина та старі батьки.

Трагедія сталася на одній з вулиць містечка. Правоохоронець разом зі своїм товаришем проводили операцію із затримання підозрюваного у вчиненні крадіжки. Несподівано понурий чолов'яга, якому офіцер запропонував сісти до автомобіля, вихопив з-під одягу обріз мисливської рушниці й вистрелив Олександрові в голову. Від отриманого поранення старший лейтенант помер на місці, а вбивця, скориставшись миттю, втік. Три дні й ночі знадобилося правоохоронцям, щоб вийти на слід озброєного бандита. Коли його оточили, вбивця пустив собі кулю в лоб.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: таким запам'ятали колеги-правоохоронці свого вірного друга — старшого лейтенанта Олександра Панюту.

На вулицях Бішкека — пожежі та грабіж

Після повалення влади президента Киргизстану Аскара Акаєва у Бішкеку панує безлад, пожежі та свавілля. Уже загинули троє людей, близько 100 поранені. У столиці країни розпочалося масове мародерство. Тисячі людей грабували магазини. Комендантську годину у місті поки що не введено, але за мародерство розстрілюватимуть. Про це заявив колишній віце-президент Киргизстану Фелікс Кулов. Колишній президент Аскар Акаєв покинув країну. Вважають, що він із сім'єю перелетів до Казахстану, **повідомляє «Бі-бі-сі»**.

У світі ж журналісти та політики активно коментують події у Киргизстані. Західні видання порівнюють ситуацію у цій азійській державі з подіями в Україні та Грузії. Німецька газета «Зюддойче Цайтунг» вважає, що Киргизстан поки що не готовий до мирної демократичної революції за прикладом «помаранчевої» в Україні та «трояндової» у Грузії. Видання твердить, що велику роль у країні відіграють кланові структури, які мають однаковий вплив і на владу, і на опозицію.

США заявили, що хочуть, щоб події в Киргизстані розгорталися назустріч становленню демократії та стабільного уряду. Американський держсекретар Кондоліза Райс зазначила, що всі сторони мають відмовитися від насильства, а міжнародна спільнота повинна привітати вибори. Росія, яка має в Киргизстані військову базу, закликала всі сторони в країні продовжувати діалог. У заяві українського МЗС щодо ситуації в Киргизстані наголошено на необхідності дотримання демократичних стандартів і норм, зокрема, у забезпеченні вільного волевиявлення громадян, свободи слова і зібрань. «Підтримуючи зусилля ОБСЄ, Україна заявляє про готовність надати свої посередницькі послуги, які сприяли б відновленню громадянського миру у киргизькому суспільстві», — йдеться у документі.

У момент, коли верстався номер, у Бішкеку розпочалося засідання парламенту. На якому обидві палати затвердили Курманбека Бакиєва, одного з лідерів опозиції, виконувачем обов'язків президента та прем'єр-міністра країни. Новий президент заявив, що у країні буде сформовано новий уряд, до якого ввійдуть «достойні люди». Він також повідомив, що надзвичайний стан у Киргизстані поки що не вводитимуть.

Під час засідання парламенту під його стінами зібралося близько трьох тисяч протестантів, одні з яких хотіли взяти парламент штурмом, а інші — захистити парламентаріїв.

На знімку: мародери грабують магазини.
Фото АР.

■ СВІТ КОРОТКО

СУДАН

Африку «лихорадить»

Медики зафіксували спалах лихоманки Ебола, жертвами якої стало вже четверо осіб. Вогнище поширення вірусу знаходиться неподалік від кордону країни з Конго. Як повідомили представники ВООЗ, у 19 жителів Конго — підозра на лихоманку Ебола. 120 чоловік, які контактували з тими, хто, можливо, хворий, перебувають під спостереженням лікарів.

США

Хто винен?

Відразу дві ісламістські організації взяли відповідальність за вибух на нафтопереробному заводі в Техасі, під час якого загинуло 15 осіб. Раніше невідомі угруповання, що називають себе «Організація Аль-Каїда в США» і «Армія Леванта», пообіцяли випустити детальні заяви і відеозаписи про підготовку і здійснення атаки.

ЧИЛІ

Піночет недоторканний… поки що

Верховний суд виніс рішення, що колишній президент країни Аугусто Піночет не може бути притягнутий до суду за обвинуваченням у причетності до вбивства генерала Карлоса Пратса в 1974 році. Однак проти 89-річного Піночета висунуто інші обвинувачення: в убивстві чилійця, зникненні дев'яти чоловік під час операції «Кондор», податкових злочинах і відмиванні брудних грошей.

АФГАНІСТАН

ООН вирішила затриматися

Рада безпеки продовжила миротворчу місію організації в Афганістані до 24 березня 2006 р. Таке рішення прийняли, щоб підтримати владу в організації виборчого процесу. Парламентські вибори в Афганістані відбудуться 18 вересня 2005 р. Планували їх на травень цього року, однак перенесли з «технічних причин»: через відсутність даних про кількість виборців і недостатній рівень безпеки.

ШВЕЦІЯ

Шведи хочуть референдуму

58 відсотків шведів виступили за ратифікацію Європейської конституції на референдумі, не обмежуючись парламентським схваленням. І для Стокгольма, і для ЄС це — неприємний сюрприз. Адже референдум — це ризик, з огляду на євроскептичні настрої шведів: у 2003 році вони проголосували проти переходу на євро, побоюючись інфляції і необхідності більше підкорятися європейському керівництву.

Депутати допоможуть п'ятирічній дівчинці

Верховна Рада прийняла постанову, де йдеться про термінове виділення з фонду оплати праці народних депутатів України коштів на допомогу п'ятирічній Анастасії Овчар, яка постраждала внаслідок пожежі в селі Вороньцівка Куп'янського району Харківської області.

У постанові зазначено:

«Управлінню справами Апарату Верховної Ради України:

перерахувати в установленому порядку відповідні кошти на рахунок, відкритий для надання благодійної допомоги Овчар О. В.;

утримати із заробітної плати кожного народного депутата України (за його згодою) відповідні кошти у пропорційному відношенні загальної кількості народних депутатів України».

Переліт пройшов успішно

Настя Овчар, яка винесла з палаючої хати свою молодшу сестричку, благополучно перенесла десятигодинний переліт до США. П'ятилітню дівчинку, що одержала опіки 80 відсотків поверхні тіла, лікуватимуть в опіковому центрі Бостона. Фахівці непокоїлись, чи зможе ослаблений організм дитини перенести транспортні перевантаження, але, на щастя, все обійшлось. Літак з Настею приземлився в аеропорту Бостона 25.03 о 4.30 ранку за київським часом. Необхідні формальності зайняли всього три хвилини, а ще через десять дівчинку вже доставили в госпіталь, де її оглянули фахівці. Стан Насті лікарі характеризують як стабільний. Мама — Ольга Вівчар — весь час буде поруч з дочкою.

Лікування займе кілька місяців. Після вдалого, будемо сподіватися, його завершення хоробра дівчинка повернеться в новий дім. Координатор допомоги потерпілій родині — благодійний фонд «Свобода» — виділив кошти на придбання житла для родини Овчарів. За бажанням Настиних батьків новий будинок куплять у їхньому ж селі Воронцовка Куп'янського району Харківської області.

Київ і Тбілісі не збираються експортувати революцію і ставлять на ГУУАМ

(Початок на 1-й стр.).

Цього самого дня відбулися переговори делегацій двох країн на чолі з президентами, за підсумками яких було підписано низку документів. Насамперед — Декларацію про розвиток відносин стратегічного характеру.

У цьому документі сторони висловили готовність надавати взаємну підтримку в питаннях євроатлантичної інтеграції й в розв'язанні заморожених регіональних конфліктів. На зустрічі з журналістами Михаїл Саакашвілі повідомив, що Тбілісі і Київ домовилися більше уваги приділяти ГУУАМ, яке, за словами грузинського лідера, визначено в Декларації як об'єднання країн, що прагнуть до євроатлантичної системи.

Президенти обговорили перспективи співробітництва в багатьох сферах, насамперед в енергетиці. Як повідомив на зустрічі з журналістами Віктор Ющенко, обговорювалася можливість постачання Україною електроенергії до Грузії, і далі — до Ірану і Іраку. Сторони також розглянули проект постачання каспійських енергоносіїв через Україну до Європи. Ці перспективи ще потрібно втілити у форму конкретних документів.

А за підсумками нинішніх переговорів у розширеному складі було підписано протокол між МВС України і Грузії, а також між Державною прикордонною службою України і Мін'юстом Грузії про виконання угод щодо приймання і передачу осіб, які перебувають на території держав незаконно. Співробітничати мають намір і Ради нацбезпеки і оборони України і Грузії — цього дня було підписано відповідний Меморандум. У ході переговорів було підписано і Програму торгово-економічного, науково-технічного і гуманітарного співробітництва між Одеською обласною держадміністрацією і Радою міністрів Аджарської автономної республіки.

Відповідаючи на запитання журналістів про те, чи не втратить значення на тлі можливого посилення ГУУАМ існування іншої організації — СНД, Ющенко зазначив, що Київ підтримуватиме «будь-які раціональні відносини». Про СНД він висловився так: «машина, що була створена з такими зусиллями, випускає мало пари» (До слова, експерти давно сумніваються в можливості посилити її ККД). Що стосується ГУУАМ — цього, за переконанням Ющенка, «вдалого проекту» регіонального співробітництва, то під час переговорів обидва президенти висловилися за посилення її ролі і накреслили план відповідних заходів. Особливу увагу було приділено порядку денному саміту ГУУАМ у Кишиневі, що має відбутися 22 квітня. Стосовно ще однієї регіональної структури — ЄЕП — Ющенко сказав, що «ми не виходимо з проекту», але «ми проти наднаціональних структур» у рамках чотирьох.

Відповідаючи на запитання про події в Киргизії, Ющенко зазначив, що вибори — це внутрішня справа кожної країни і що процес зміни влади має бути легітимним. «Мирне врегулювання цього конфлікту — кращий спосіб поставити крапку», — сказав він, додавши, що Україна готова запропонувати свої послуги у процесі такого врегулювання. «Ми не експортери революцій», наголосив Михаїл Саакашвілі, зазначивши, що вибори — це внутрішня справа кожної держави, але питання демократії — це все-таки питання міжнародне.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

А істина — дорожча...

■ ЩОДЕННИК

Ми в Україні та Україна в світі — тема сьогоднішнього «Щоденника». Як ми бачимо себе в світі і якими світ бачить нас? Спробуємо помандрувати тижнем, що минає.

Понеділок. 55% опитаних компанією TSN у Великій Британії, ФРН, Італії, Іспанії, Польщі та Франції підтримують вступ України до ЄС, якщо вона подасть заявку на це та відповідатиме критеріям членства, 31% — проти. Вступ Туреччини, переговори з якою про це розпочнуться у жовтні, підтримали 45%.

Прихильники кампанії YES, котра підтримує вступ України до ЄС, повідомили, що вони використовуватимуть її результати для тиску на європейських лідерів з тим, щоб останні встановили для нашої держави дату переговорів про вступ. Того самого дня глава МЗС Борис Тарасюк заявив, що Україна не подаватиме заявку на вступ до ЄС, бо «нині не час».

Вівторок. Лідер Партії регіонів Віктор Янукович повідомив, що формує тіньовий уряд, члени якого стежитимуть за діяльністю кабінету Юлії Тимошенко, аналізуватимуть його роботу та пропонуватимуть альтернативні рішення. Чимало українських політиків сприйняли це позитивно. Утім, деякі з них вважають: його поява передчасна, бо в Україні немає закону про опозицію. Інші переконані: Янукович у такий спосіб намагається лише привернути увагу громадськості до «своєї політичної фігури та політичної сили, котру він представляє». На думку інших, він не має на це морального права, бо два роки був в офіційному уряді, «політика якого посилювала тінізацію економіки».

Середа. Перед візитом Президента Віктора Ющенка до Ашгабата до нього звернулися туркменські правозахисники, котрі висловили подив прагненням української влади продовжити співробітництво з керівництвом Туркменистану — однієї з найбільш закритих і репресивних країн світу. Коментуючи лист, Віктор Ющенко заявив в інтерв'ю радіо «Німецька хвиля»: «Україна завжди цінуватиме свободу та демократію, оскільки їй самій ці досягнення дісталися дорого».

Однак демократія демократією, а туркменський газ для України нині важливіший. Тож Ющенко їздив до Туркменбаші не для того, щоб захистити тамтешніх гнаних. Завдання було — виторгувати в Ніязова зниження ціни на газ. На жаль, не вдалося. Ніязов виявився хитрішим дипломатом, ніж уся українська делегація: ми як платили за газ по 58 доларів за тисячу кубометрів, так і платитимемо. Але це вартість газу на туркменському кордоні, а ось на рубежі Росії та України та сама тисяча вже коштуватиме 74 долари. Добре, що хоч розраховуватимемося, як і досі: за половину — грішми, а за решту — товарами.

Четвер. Президент Віктор Ющенко заявив, що в Україні буде створено Державний комітет зі збереження національних святинь. За його словами, тема номер один, над якою почне працювати держкомітет, — проблема Десятинної церкви, а її розв'язання треба розпочати з відкриттям археологічного сезону 2005 року. Президент відзначив, що «там ніколи не провадилася комплексна археологія. Це святе українське місце, де лежать свята Ольга, святий Володимир». На думку Ющенка, така само проблема з козацьким меморіалом на Хортиці. «Хто там був, міг би побачити трагедію пам'яті українського козацтва. Нам це потрібно виправляти, оскільки це, якщо чесно, не питання грошей, а питання совісті», — наголосив Президент.

А нам це, часом, не сниться? У нашій бідній країні, з'ясовується, «не питання грошей», коли йдеться про неймовірно дорогі проекти.

П'ятниця. Голова Верховної Ради Володимир Литвин на зустрічі з представниками регіональних ЗМІ сказав: «Сьогодні з'явилися українські «геббельси», які дають коментарі з будь-якого приводу. Завтра будуть, певно, давати поради акушерам». Цікаво, про кого це?

Валентина ПИСАНСЬКА.

18 березня. Київ. Біля пам'ятника Михайлу Грушевському відбулися проводи 10-ї Української антарктичної експедиції

19 березня. Київ. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним.

20 березня. Щорічний хресний хід вулицями й церквами Чернігова, за допомогою якого віруючі сподіваються вберегти місто від катастроф та стихійних лих.

21 березня. Запоріжжя. Пікети біля будинку Запорізької облдержадміністрації проти кадрової політики нового керівника області.

22 березня. Прихильники футбольного клубу «Динамо» (Київ) мітингують біля секретаріату Президента.

23 березня. Київ. Відкрилася друга регіональна конференція старшокласників «Модель ООН, Київ-2005».

24 березня. Пікети представників малого бізнесу біля Верховної Ради, де проходив розгляд законопроекту про внесення змін до державного бюджету України на 2005 рік.

Позов до... трамвая

Суд стягнув на користь пасажира вартість квитка в трамваї, що зламався

Близько ста років тому одна московська газета (30 (17) березня 1904 року) опублікувала інформацію про те, що якийсь Букильйон подав позов проти московського міського управління про повернення йому 5 копійок за квиток на конку, який він не зміг цілком використати, оскільки конка під час проходження зупинилася через поломку і до місця призначення його не довезла. Букильйон, як слухняний споживач, звернувся до суду, і мировий суддя за його позовом виніс позитивне рішення: «задовольнити».

Схожа історія повторилася і в наші дні. Героєм її став російський студент-юрист. Кіровський суд Єкатеринбурга виніс рішення за позовом пасажира до... трамвая, що зламався на шляху. Пасажир виявився грамотним — случаєм юридичної академії, тому попросив кондуктора повернути йому гроші за проїзд. Кондуктор виявився звичайним кондуктором, який досі не чув подібних вимог від пасажирів, тому, звісно, грошей хлопцеві не повернув.

Продовженням цієї історії став позов студента до власника трамвая, транспортного підприємства — трамвайно-тролейбусного управління міста. Крім повернення вартості квитка, пасажир зажадав компенсувати йому моральний збиток і відшкодувати витрати на суд: адже студентові довелося їздити на засідання з іншого міста і жити в готелі. Врешті суд вирішив повернути споживачеві вартість квитка, витрати, пов'язані з позовом, ухвалив відшкодувати в половинному обсязі, а у відшкодуванні моральної шкоди відмовив, мотивуючи це тим, що трамвай вийшов на лінію справним. Такий результат не задовольнив позивача. Апеляційний суд стягнув із транспортного підприємства моральний збиток і витрати на суд у повному обсязі. Сума позову перевищила дві тисячі карбованців (близько 400 грн.).

Ця судова справа є прецедентною і корисною для українських споживачів. Потрапивши в таку ситуацію, коли зламався трамвай, тролейбус, маршрутка, автобус, у т. ч. міжміський, пасажир може, озброївшись цим прикладом, а також ст. 906 ЦК України і ст.15 Закону «Про захист прав споживачів», вимагати в горе-транспортників відшкодування за неякісну послугу, вартість квитка і заподіяний поломкою транспорту моральний збиток.

Ірина АЛЕКСАНДРОВА,
Міжнародна конфедерація товариств споживачів;
Світлана ТОРОПЧИНА-АГАЛАКОВА,
віце-президент Всеукраїнської асоціації споживачів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ноїв ковчег сполученням Київ—Миколаїв

З Київського вокзалу вирушав щоденний фірмовий потяг «Миколаїв». Звичайний плацкартний вагон № 3 був повнісінький. Узявши постіль, народ облаштовувався на нічліг. Але о 3 годині ночі пасажири зненацька прокинулися з відчуттям того, що сплять у грозову ніч просто неба: з усіх вікон, з даху, з дерев'яних рам періщив холодний дощ. Вологий багаж і сирий одяг, заплакані дітлахи на мокрих матрацах і подушках... Провідниця, до якої люди звернулися по допомогу, сказала, що «до прибуття в Миколаїв залишилося три години, гроші за постіль вона не повертатиме, те, що сталося, — не її вина і не її проблема». Проте найбільш потерпілим вона видала чисту білизну і переселила їх на місця сухіші. Хоча в багатотонному «друшляку» таких місць виявилося небагато.

— Справа в тому, що цей вагон ми одержали зовсім недавно, — скрушно пояснює начальник потяга, — його дали замість старого, який забрали в ремонт. А перевірити його в депо на відстої практично неможливо: такі речі виявляються тільки під час рейсу. А що ви хотіли? 80 відсотків рухомого складу в непридатному стані. Якщо за правилами їх списати, залізниця припинить існування. Але ж ми в цьому невинні. Вагон сьогодні віддаємо в ремонт, але проблеми це не вирішить. Якщо хтось з пасажирів подасть скаргу начальству, мене знімуть з роботи, і на цьому справа закінчиться.

***P. S.* Пасажири сприйняли неприємну подію на подив спокійно, навіть з гумором. А що було робити? Бідолашний вагон № 3 просто плакав від старості...**

Дарія ГОРСЬКА.

Гнучкі правила

Учора дозвільні, а сьогодні заборонні документи підписано тими самими посадовими особами

Мал. Михайла САЧКА.

Біля виходів зі станцій харківського метро невдовзі може геть не залишитися кіосків, торгових павільйонів і навіть ринків. Харківські пожежники вимагають прибрати з територій, що прилягають до виходів із підземки, півтори сотні ларків і майже десяток торгівельних майданчиків. Усі вони, стверджують у міському управлінні МНС, не відповідають протипожежним нормам, бо побудовані ближче, ніж за двадцять метрів, від станцій метрополітену. Тим часом самі підприємці твердять: ще зовсім недавно пожежники охоче давали дозволи на торгівлю поблизу станцій метро, а тепер змушують кіоски зносити. Та й міська влада всіляко опікувалася такою підприємницькою ініціативою, субсидуючи з міського бюджету будівництво нових ринків. Кіоскери в розгубленості й показують папери, які підтверджують, що ще рік тому пожежники не заперечували проти торгівлі поблизу метро. У деяких документах, наприклад, дозвільні й заборонні санкції підписано тими самими посадовими особами.

Відповідно до нової вимоги знести доведеться третину торгового майданчика. А пересувати торгові павільйони ринків один раз уже доводилося. Якщо до 2003 року двадцятиметрова зона вважалася від таблички на виході зі станції метро, то нині правила змінилися. Будувати кіоски та ринки, як і раніше, не можна ближче, ніж за 20 метрів від підземки, однак тепер уже виміри здійснюються від першої сходинки станції.

Знести кіоски, побудовані в неналежному місці, пожежники доручили управлінню споживчого ринку. Проте в самому управлінні кажуть, що демонтаж ларків не в їхній компетенції. Максимум, що можуть зробити чиновники, то це не видати підприємцям землевідвод — документ, що надає право на землю. Натомість пожежники вправі опечатувати будь-які кіоски, які не відповідають правилам безпеки.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На «Славуту» розщедрилася «Тепловоденергія»,

бо вже майже втратила надію в інший спосіб повернути несплачені гроші за надані послуги

— Обслуговуємо 35 тисяч абонентів, за останні роки з деякими довелося судитися, але ця практика не завжди результативна, — розповів генеральний директор ЗАТ Валерій Гордійчук. — Бувають такі хитруни, що й майна не мають, яке міг би описати державний виконавець. Друкували списки боржників у газеті — і це мало допомагає.

А один із номерів «Кам'янець-Подільського вісника» несподівано став найпопулярнішим місцевим виданням. На 17 шпальтах тут розмістили прізвища майже 12 тисяч споживачів, котрі отримали «допуск» до авто, телевізора, пральної машини, мікрохвильовки та інших призів на загальну суму 25 тисяч гривень. Бо вони не мають боргів за минулі роки та розрахувалися за січень. А ось як спрацювала «приманка». У попередні місяці за воду платили в середньому 49 тисяч гривень, за тепло — до 183, а за десять днів підприємство мало справжні жнива: оплата послуг зросла в чотири рази!

Пан Гордійчук зауважив, що у березні «Тепловоденергія» готує подарунок кожному — можливість «підтягнути» капаючі крани без анекдотичного «трояка». Дрібні внутрішньоквартирні ремонти ЗАТ обіцяє взяти на себе. «Адже став Кам'янець 24-м містом в Україні, де весь рік є гаряча вода!», — розповідає він.

Власницею «Славути» стала Оксана Бухтєєва, однак на шоу її не було. Жінка працює контролером в енергозбуті і в цей час провідувала «електричних» боржників.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Курна робота

У Запорізькій області понад 95 тисяч працюючих зайняті на об'єктах із шкідливими і несприятливими умовами праці. За даними лабораторно-інструментальних досліджень обласної санепідемстанції, більш як 30% робочих місць не відповідають санітарним нормам щодо запиленості і загазованості, 32,3% і 19,8% — за шумом і вібрацією відповідно. Отже, дуже велика можливість розвитку професійних захворювань у цієї категорії працюючих.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

■ ПОДРОБИЦІ

Вулиці змінять назви

Дніпропетровськ. Цього року 70 проїздів і вулиць у місті одержать нову назву. Таке рішення прийнято на сесії міськради. Нині однакові назви мають по чотири—п'ять вулиць або провулків. Наприклад, є кілька вулиць Казахстанських, Черкаських і Комісарівських, три провулки Давидова тощо. Таке дублювання створює чимало проблем для городян, громадських організацій, державних установ. Особливо під час проведення перереєстрації, продажу або купівлі майна, прописки. Щоб впорядкувати найменування вулиць, у Дніпропетровську розробили спеціальну програму. Щороку на її реалізацію з міського бюджету виділятимуть 70 тисяч гривень.

Сергій КОРОБКА.

Усе покаже «Експертиза»

У Полтавському університеті споживчої кооперації за підтримки обласного управління захисту прав споживачів створено науково-дослідний центр «Експертиза». А нещодавно тут відкрито сучасну лабораторію, яка перевірятиме текстильну, хутряну та шкіряно-взуттєву продукцію. Варто сказати, що досі в місті працювала лише харчова лабораторія, а з усім іншим «крамом» доводилося звертатися в Київ.

Таким обладнанням на теренах СНД донедавна могли похвалитися лише в Саратові. Відтепер такі послуги в Полтаві можуть отримати і контролюючі органи, і підприємства-виробники, і торговельні фірми. А головне — з'явилася можливість готувати фахівців, адже студенти університету зможуть на практиці долучатися до проведення експертиз. Із часом НДЦ «Експертиза» планує відкрити й інші лабораторії — для досліджень синтетичних мийних засобів, нафтопродуктів тощо.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

На шанувальників вина очікують сюрпризи

Одеса. Нинішнього року в Одеській області стартував новий вид туризму — винний. Наприкінці квітня перші туристи з країн далекого і близького зарубіжжя здійснять перші винні тури в одеський регіон.

Як розповів «ГУ» начальник управління туризму Головного управління зовнішньоекономічної діяльності, європейської інтеграції і туризму Одеської облдержадміністрації Дмитро Заболотний, йтиметься не про банальну дегустацію винної продукції. Туристів очікує відвідування виноградних плантацій, історичних місць, пов'язаних з виноробством. Туристи побувають у знаменитих винних підвалах селища Шабо і міста Одеси, за бажання зможуть самі взяти участь у процесі створення винного букета.

Одеські туроператори вже побували в сусідній Молдові, де такий туризм практикують уже сотні років. Колеги з Молдови поділилися досвідом залучення туристів і організації для них цікавої програми.

Торік в Одеській області побувало 800 тисяч туристів, що змогли відпочити в 821 санаторії, пансіонаті, будинку відпочинку. Ну а туристичною Меккою одеського регіону стало селище Сергіївка Білгород-Дністровського району, яке відвідало більш як 100 тисяч туристів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЕКОНОМІКА
СУБОТА, 26 БЕРЕЗНЯ 2005 ■ № 55 (3555)

Цифри. **У 10 разів має намір збільшити плату за користування надрами під час видобутку корисних копалин уряд України. 2,96 млн. тонн сталі виробила Україна в лютому, зберігши сьоме місце у світовому рейтингу. На 5—10 відсотків можуть зрости ціни на електроенергію для великих українських споживачів**

■ ВЛАСНІСТЬ

Висота заводського трикутника

Щоб у людей, бува, не склалося враження, що віддача від приватизованих підприємств — мізерна, своїми минулорічними досягненнями поділився заводський трикутник (голова правління, головний інженер і голова комітету профспілки) ВАТ «Нікопольський завод феросплавів».

На виробництво 1,023 мільйона тонн феросплавів підприємство вийшло ще торік, отже, цього року воно виступає в ролі лідера на світовому ринку, обійшовши транснаціональну групу Eramet. За словами голови правління Володимира Куцина, таку само висоту колектив збирається втримати і поточного року. Підстави, вважає він, для цього неабиякі. Економічна ефективність виробництва з часу приватизації зросла, фінансовий результат від основної діяльності до оподаткування торік збільшився у 2,98 разу — до 107,03 мільйона гривень, чистий прибуток збільшився у 3,38 разу — до 70,534 мільйона гривень.

Майже 105 мільйонів гривень інвестовано торік у модернізацію та реконструкцію основних фондів. Найпомітніші проекти — реконструкція печі № 12 для виробництва феросиліцію, спорудження дробильно-сортувального комплексу у феросплавному цеху, капітальний ремонт двох пічних трансформаторів, введення в експлуатацію автоматичної системи пожежогасіння кабельних колекторів тощо. Важливо те, що виробництво високовуглецевих феросплавів спирається переважно на наукоємні технології (деякі з них, як, приміром, брикетування відходів виробництва або використання антрациту замість коксу, навіть унікальні). Курс на інноваційний розвиток уже дав непоганий результат — до бюджетів усіх рівнів торік перераховано 154,3 мільйона гривень, середньомісячна заробітна плата сягнула рекордного рівня — 1300 гривень. Це третій показник у галузі і його незабаром підвищать ще на 20 відсотків. Не менш важливо, що ВАТ «НЗФ» зберігає всі об'єкти соціальної сфери: медико-санітарну частину з денним стаціонаром та санаторієм-профілакторієм, 8 їдалень, 2 магазини, дитячий оздоровчий табір та базу відпочинку на Чорноморському узбережжі, спортивний комплекс із власним скеледромом... Однак прогнози — стримано оптимістичні.

У Печерському суді столиці поставлено під сумнів законність приватизації активів підприємства. Володимир Куцин упевнений, що все відбувалося згідно з чинним законодавством, і після приватизації підприємство отримало ефективного власника. Він зазначив, що реприватизаційний вітер не кращим чином позначається на психологічному стані колективу і настроях ділових партнерів за кордоном. В. Куцин та голова комітету профспілки Ю. Логвінов вважають, що для подальшого розвитку заводу необхідна стабільність. Голова правління підтвердив готовність НЗФ домовлятися з місцевими ГЗК і підняти ціну на руду щонайменше на 40 відсотків, закупити цього року на місцевих ГЗК мінімум 800 тисяч тонн марганцевої руди.

Про головне каже між іншим: минулого тижня планова перевірка Фонду держмайна засвідчила цілковите виконання інвестиційних зобов'язань у постприватизаційний період. Щобільше — за деякими параметрами інвестор та ВАТ «НЗФ» значно перекрили умови угоди.

Вікторія КОРЖ.

Комбайну — червоне світло?

Відкритий лист ВАТ «Херсонський комбайн»

На початку 2004 року ВАТ «Херсонські комбайни» перебувало у досить скрутному становищі: зменшувались обсяги виробництва сільгосптехніки, зростали борги із заробітної плати, а поточна виплачувалася з порушенням законодавства. Невдоволення і обурення колективу вилилось у колективний трудовий спір з адміністрацією підприємства.

Стан справ покращився з другого півріччя 2004 року з приходом на завод нового інвестора. Уже в липні почали щомісяця виплачувати заробітну плату, були погашені борги попередніх років. А випуск комбайнів зріс із 60 до 119.

Позитивним чинником для заводу стало прийняття урядом рішення про 30-відсоткову компенсацію покупцеві вартості складної сільгосптехніки, що поширювалася і на зернозбиральний комбайн «Славутич». Ця схема задовольняла і покупця, і виробника. Завдяки їй завод продав усі виготовлені на 1 січня 2005 р. комбайни.

А нині продаж комбайнів припинено через відсутність рішення уряду про таку компенсацію.

У засобах масової інформації оприлюднено заяву про те, що уряд у нинішньому році не має наміру запроваджувати механізм 30-відсоткової компенсації вартості складної сільгосптехніки, в тому числі й на комбайн «Славутич». Запропонована натомість система видачі кредитів на придбання сільгосптехніки, на нашу думку, не випробувана і, по суті, перебуває на стадії пропозицій уряду.

У результаті сільгоспвиробники перестали купувати зернозбиральні комбайни «Славутич». Нині на складах заводу стоять готові комбайни, і кількість їх зростатиме. Перед колективом комбайнобудівників стоїть завдання: до початку збирального сезону виготовити і постачити сільському господарству 200 комбайнів «Славутич», а загалом за поточний рік — 345 машин.

Станом на 1 березня 2005 р. борг перед ВАТ «ХК» за часткову компенсацію вартості виготовлених і реалізованих в 2004 році комбайнів «Славутич» становить, за нашими підрахунками, 3,5 млн. грн. Усе це ставить під загрозу зриву виробництво комбайнів у нинішньому році.

В зв'язку з цим просимо уряд України і міністрів України поспріяти прийняттю термінових рішень:

— про часткову 30-відсоткову компенсацію вартості сільськогосподарської техніки аналогічно тій, яка діяла в 2002—2004 рр.

— про погашення заборгованості за постачені в минулому році комбайни «Славутич» на умовах 30-відсоткової компенсації їх вартості.

За дорученням колективу — Микола ЧЕБАНЮК, голова профспілки.

Олександр САВЧУК, президент ВАТ «Азовмаш»: «Альтернативи немає: або йди вперед, або ти програв»

Ще чотири-п'ять років тому приклад найбільшого машинобудівного підприємства служив «страшилкою» для міста й області. У пам'яті заводчан ще свіжі спогади про те, як на руки видавали 20—25 гривень на місяць, — інше збиралося багатомісячним боргом у зарплаті. Здавалося, ВАТ «Азовмаш», що має піввіковий досвід створення найскладнішої авіаційної і ракетно-космічної техніки, залізничних вагонів-цистерн, металургійного, гірничодобувного, кранового, нафтохімічного устаткування, спіткає доля споріднених підприємств, що не витримали ударів економічної кризи. Але скептики помилилися: за кілька років саме «Азовмаш» продемонстрував рекордне для українських машинобудівників зростання обсягів виробництва продукції.

Сьогодні слова «Я — азовмашівець!» вимовляють з гордістю. У поверненні колишньої слави підприємства чимала заслуга його керівника — президента ВАТ Олександра САВЧУКА. Саме він у важкі часи вірив у відродження заводу, зумів запалити ентузіазмом колектив. У «Азовмашу» з'явилися безцінний досвід успішного подолання труднощів і тверда впевненість, що навіть нерозв'язні завдання колективові під силу. Про це — бесіда з президентом ВАТ «Азовмаш».

— У відомій приказці сказано, що півжиття ти працюєш на репутацію, а півжиття — репутація на тебе. Чи можна стверджувати, що настав той час, коли «Азовмашу» уже не потрібно доводити свою спроможність? Адже навіть імена замовників свідчать самі за себе — найбільші підприємства і компанії України, Росії, Туреччини, Азербайджану, Індії...

— Так, за останні п'ять років ми повернули «Азовмашу» колишній авторитет. Утім, відгомін 90-х років минулого сторіччя ще чути. Коли завод лежав у розрусі, не платили заробітної плати, жоден серйозний інвестор не дивився в наш бік. Сьогодні це минуло, але те, що сталося з заводом, ще довго нагадуватиме про себе. І почасти це добре, тому що не дає розслабитися, крім того, труднощі загартували колектив, як крицю. Коли в людей з'явилася перспектива, вони рвалися до роботи. Набридло неробство. Ми дива творили: у 2002—2003 роках — удвічі зросли обсяги виробництва!

На початку не було чого закладати, нам видали кредити під вигадану заставу і моє слово честі. Вірите, мені іноді навіть сняться ті часи. Це трошки нервує, але для справи — непогано. Як тільки ми оступимося, зупинимося, нам згадають усе. І добре, що ця небезпека живе в керівниках. Не можна заспокоюватися. Треба шукати нові ринки збуту, нові виробничі можливості, технологічні, конструкторські. У виробництві, як у житті, немає статики. Зупинився — значить програв.

— У нас немає іншої альтернативи, тільки вперед. Або ми будемо в постійній напрузі, в боротьбі з труднощами, недругами, конкурентами, недосконалістю законодавства рухатися вперед, або скотимося на дно найглибшої ущелини.

Минулий рік був найважчим і водночас найвдалішим для «Азовмашу». Потрібно було провести повну перебудову виробництва. Тільки у важкому машинобудуванні ми освоїли 12 нових найменувань продукції. А у вагонобудуванні цілком змінили номенклатуру виробів у зв'язку з перенасиченням ринку нафтобензинових цистерн. Якщо за весь 2003 рік ми виготовили всього 200 газових цистерн, то в четвертому кварталі 2004-го за місяць робили стільки ж. Ми ніколи не робили піввагони з люками, а сьогодні робимо майже стільки, скільки випускає Крюківський завод, для якого це — основна продукція. Ніколи не робили криті вагони, а сьогодні стали основними їх постачальниками для Росії, попри те, що в росіян є два свої спеціалізовані машинобудівні заводи. «Азовмаш» у конкурентній боротьбі виграє за рахунок якості, сучасних конструкцій і ємності вагона.

Нещодавно в дуже важких умовах нам доводилося ви-

Візитна картка. Олександр Савчук народився 6 серпня 1954 року в Сумській області, у родині вчителів. Закінчив Ждановський металургійний інститут, інженер-технолог. На «Азовмаші» — з 1986 року. З квітня 2000 року — Президент ВАТ «Азовмаш». Доктор економічних наук, професор. Зав. кафедри економічної теорії менеджменту і маркетингу Маріупольського державного гуманітарного університету, член вченої ради Приазовської державної технічної ради. Повний кавалер ордена «За заслуги». Заслужений машинобудівник України.

Влада та бізнес разом України

Коли інтереси окремих підприємств збігаються з інтересами всього сектору, те, що здавалось неможливим, стає реальністю. Спільна діяльність лідерів того чи того сектору економіки може дати швидкі і відчутні результати для сектору в цілому і для підприємств зокрема, якщо правильно обрані пріоритети спільних дій. Спектр можливих зусиль досить широкий: від захисту власних інтересів і створення сприятливого бізнес-середовища до виходу на нові ринки збуту і підготовки кваліфікованих фахівців. Незважаючи на те, що підприємства конкурують одне з одним, є багато питань, розв'язання яких потребує спільних зусиль. Ця теза є ще актуальнішою у світлі енергійнішого поступу України до європейської спільноти та інтеграції у світову економіку.

У січні та лютому 2005 року на організованих Проектом БІЗПРО галузевих засіданнях в Києві і Криму зібралися представники влади та лідери п'яти секторів економіки України: меблів та товарів для дому; текстилю та одягу; туризму; переробки овочів та фруктів; будівельних матеріалів; інформаційних та комунікаційних технологій. Відбір секторів було зумовлено результатами аналізу економіки України, проведеного Проектом БІЗПРО. Звіт дослідження «Україна: Конкурування у світовій економіці — Стратегії успіху» було видано у січні 2005 року.

Розвиваючи конкурентоспроможність підприємств у відібраних секторах, БІЗПРО об'єднує зусилля з українськими та міжнародними партнерами і надає підтримку на рівні підприємств, секторів та на державному рівні. БІЗПРО допомагає підприємствам розвивати ділові стосунки та удосконалювати спеціальні навички, необхідні для зростання. Досвід роботи з окремими підприємствами переноситься на всі підприємства сектору і поширюється за допомогою тренінгів і навчальних семінарів. Водночас для створення конкурентоспроможного бізнес-середовища разом з лідерами державного і приватного секторів БІЗПРО працює над формулюванням та впровадженням збалансованих та передбачуваних нормативно-правових актів, що покращують середовище ведення бізнесу та сприяють залученню внутрішніх та іноземних інвестицій.

В кожному з обраних секторів економіки БІЗПРО також займається питаннями, пов'язаними з розвитком науки, технологій, інновацій, управлінням якістю та каналами збуту.

Мета «круглих столів» полягала у представленні лідерам секторів розроблених БІЗПРО рекомендацій щодо розвитку конкурентоспроможності економіки країни та у погодженні планів розвитку секторів. Запропоновані Проектом плани розвитку секторів визначають спільні дії влади та бізнесу для покращання діяльності сектору економіки в цілому та подолання правових і регуляторних перешкод. Крім представників підприємств-лідерів кожного сектору у засіданнях «круглих столів» брали участь урядовці високого рівня, включаючи представників Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства промисло-

ходити на ринок портальних кранів. Сьогодні крани з маркою «Азовмашу» європейською якістю самі проклали собі дорогу. А візьмімо освоєння нашим підприємством випуску машин безперервного лиття слябових заготовок. Це — прорив у вітчизняному машинобудуванні, наші колеги ніяк не могли повірити, що за такий короткий термін «Азовмаш» зумів налагодити випуск МНЛЗ. Якщо повертатися до питання про репутацію, це — перший рік, коли з нами стали розмовляти шанобливо.

— Які напрями діяльності будуть визначальними для «Азовмашу» найближчими роками?

— Збільшаться темпи відновлення продукції, що випускається. У вагонобудуванні намічено освоєння серійного виробництва вагонів — хоперів різного призначення, залізничних платформ, вагонів-самоскидів (думкарів), поновлення і нарощування виробництва спеціалізованих залізничних цистерн із казанами з тонколистової і нержавіючої сталі, з алюмінію, розширення номенклатури критих вагонів. У важкому машинобудуванні плановано збільшення обсягів робіт з участі в технічному переозброєнні підприємств гірничо-металургійного й енергетичного комплексу України, країн СНД і далекого зарубіжжя. Значні обсяги робіт мають бути виконані із заміни кранового устаткування в морських і річкових портах України і Росії.

— «Азовмаш» — експортно орієнтоване підприємство. Залежність від зовнішніх ринків — це зло чи благо?

— Так історично склалося. Сьогодні багатопрофільність «Азовмашу» — це, звичайно, і великі складності, але й запорука більшої гнучкості в сенсі адаптації до мінливих вимог ринку. Я взагалі прихильник концентрації можливостей — і технічних, і виробничих, і фінансових. Мій досвід свідчить, що це — єдиний спосіб витримати конкуренцію.

Не можу сказати, що орієнтація на зовнішні ринки — благо, тому що там давно склалися тверді конкурентні умови. Але для нашого підприємства це — реальна можливість динамічного розвитку. За останні п'ять років середньорічні темпи приросту обсягів виробництва і реалізації продукції збільшилися вдвічі, а питома вага експорту в загальному обсязі реалізації зросла з 30 до 79 відсотків. І це попри те, що в нас дуже багато конкурентів: підприємства СНД, що входили до системи колишнього Мінважмашу СРСР, машинобудівні підприємства США, Німеччини, Франції, Австрії, Італії.

— Олександре Володимировичу, з чого, на ваш погляд, має складатися ця державна політика стосовно машинобудівної галузі?

— Думаю, багато хто погодиться з тим, що економіка будь-якої високорозвиненої держави характеризується насамперед глибокою переробкою сировинних ресурсів, випуском наукоємної, високотехнологічної продукції. Експорт сировинних ресурсів, напівфабрикатів у них практично зведено до нуля. Я глибоко переконаний, що для формування високоефективної економіки в нашій державі необхідно визначити машинобудування як базову галузь через систему пільг і стимулів на державному рівні.

Треба звільнити від оподаткування імпорт комплектувальної машинобудівної продукції, які поки що не виробляють в Україні. Залучення кредитних ресурсів для фінансування інноваційних проектів у машинобудуванні потрібно здійснювати за пільговими ставками в розмірі не більш 3—5 відсотків. Власні засоби підприємств, що спрямовують на реконструкцію і технічне переозброєння потужностей, варто звільнити від оподаткування. Вважаю, ці напрями мають бути головними в Державній програмі розвитку машинобудування в Україні. Це дасть змогу різко прискорити інноваційні процеси, скоротити терміни відновлення виробничого потенціалу підприємств, розробки й освоєння серійного виробництва нових

видів устаткування, що перевершують кращі світові зразки.

А розвиток машинобудування, безсумнівно, стимулюватиме розвиток суміжних галузей, створення нових робочих місць. Це сприятиме якісним змінам в економіці країни за рахунок значного зростання внутрішнього споживання сировини і нарощування експортну наукоємної продукції.

— Багато з тих пропозицій, про які ви кажете, обговорювали під час прийняття закону про інноваційну діяльність...

— Закон — хороший, але його не до кінця опрацьовано, занадто багато перепон. Чекаємо, що новий уряд спростить передусім одержання пільг під час створення нових виробів, нових технологій, під час фінансування фундаментальних досліджень. Фінансуватимемо науку — і вона віддячить сторицею. Я вважаю, що створення преференцій для вітчизняного машинобудування — це глобальне завдання, що допоможе підйому не тільки машинобудування, а й усієї економіки України. Розвиток машинобудування стимулюватиме розвиток суміжних галузей, створення нових робочих місць у гірничодобувній, металургійній, хімічній, електронній промисловості, приладобудуванні, на транспорті, у науково-дослідних організаціях.

— А за чий рахунок сьогодні ви розробляєте і впроваджуєте новинки?

— В основному спочатку проробляємо і дивимося, потім — ризикуємо, вкладаємо і пропонуємо покупцеві. Якщо покупець каже «так», ми зазвичай повертаємо собі те, що вкладено. Щоправда, є і проекти, які не вдалися. Але знов-таки — фактична відсутність якихось пільг дуже звужує поле нашого ризику. Ми ризикуємо тоді, коли впевнені в успіху на 90 відсотків. Ми перші прийшли до того, що створили комплексну програму розвитку нашого співробітництва з Інститутом електрозварювання імені Є. Патона. Це — комплексні дослідження і розробки з впровадження нових методів і видів зварювання на нашому підприємстві. І вклали туди пристойні гроші. Не тільки інститут — уся Академія наук давно такого не бачила. Тому що розуміємо: без нових технологій ми — неконкурентоспроможні.

— На «Азовмаші» діють великі соціальні програми. Які пріоритети в цій політиці ви виділяєте?

— Пріоритет один — закріпити людей. У Маріуполі рівень безробіття — 0,6 відсотка. Отже, у промислових підприємств міста велика конкуренція із залучення кваліфікованих кадрів. Люди повинні знати, що, прийшовши на «Азовмаш», вони одержать краще співвідношення заробітної плати й умов праці. Останніми роками нам вдалося значно просунутися в цьому напрямі. Свідчення тому — насамперед зниження плинності кадрів, скорочення кількості порушень трудової дисципліни, різке зменшення розкрадань. Збільшується конкуренція серед тих, хто хоче працювати на «Азовмаші».

— Олександре Володимировичу, ваше ім'я пов'язують з успішним розвитком підприємства за останні п'ять років. Кажуть, що такий досвід був би не зайвим і на інших посадах. Що особисто вас приваблює в роботі?

— Свого часу я вирішив: не можна розкидатися, треба зосередитися на чомусь одному, якщо хочеш реалізувати себе. Завод для мене — головна справа життя. Коли всі продавали акції «Азовмашу», я, навпаки, купив. І інших переконував, що треба купувати, а не продавати. Думав: ну невже ми зовсім такі нікчемні, що не зможемо відновити своє підприємство? І сьогодні ціна однієї акції, наприклад, МЗВМ (Маріупольський завод важкого машинобудування — провідне підприємство «Азовмашу») у десятки разів вища, ніж у 1999 році. Але для мене важливіше інше — відчуття, що я потрібен людям, якась соціальна затребуваність. І це — не просто слова.

Є дві найстрашніші речі в житті — втратити близьких і провалити справу, якій присвятив усе життя. З цим ніщо не зрівняється: ні хвороби, ні матеріальні втрати, ні жодні неприємності виробничі чи з друзями. Нічого немає страшнішого, коли втрачаєш близьких і коли, оглянувшись, розумієш: усе, що робив у житті, — даремно. З Богом не посперечаєшся, а друге... не можна допустити. Клімат у колективі багато в чому залежить від цілей, поставлених перед людьми, і від проголошених ідей. Моє завдання — пред'явити колективові таку мету і такі ідеї, які згуртували б його і створили єдиний дух команди. Буде це — все інше переборемо. От над чим я і працюю, усвідомлюючи, що права на помилку не маю.

Інтерв'ю вела Ліна КУЩ.

Цифри і факти

За літній сезон 2004 року на базах відпочинку «Машинобудівник» і «Азов'я» відпочили близько 4 тисяч осіб, у дитячому оздоровчому центрі «Космос» — більш як 2 тисячі дітей. У заводському санаторії-профілакторії оздоровили 2300 працівників. Під опікою заводу — 10,3 тисячі ветеранів і пенсіонерів підприємства. Минулого року на це витрачено 2,2 мільйони гривень.

На рахунок міського фонду підтримки незаможних громадян ВАТ «Азовмаш» перелічило 500 тисяч гривень. На таку суму надали матеріальну допомогу громадським, благодійним організаціям, союзам інвалідів, лікарням, школам.

У 2005 році обсяг коштів, виділених для фінансування заводських і міських соціально-культурних програм, надання благодійної допомоги різним організаціям, плановано збільшити до 8 мільйонів гривень.

Торік «Азовмаш» відродив добру традицію будівництва житла для своїх працівників і на пайовій участі — для найнезахищеніших жителів міста. У нинішньому році завершаться роботи із введення 36-квартирного будинку, на черзі — ще два.

працюють над конкурентоспроможністю у світовій економіці

вої політики тощо. Для впровадження планів розвитку секторів, влада та бізнес повинні об'єднати зусилля у спільних, орієнтованих на результат діях з чітко визначеними термінами виконання. Лише тоді Україна зможе успішно конкурувати у світі.

Не дивно, що багато програм, пропонованих для окремих секторів, виявилися схожими, однак учасники «круглих столів» погодилися і на заходах, специфічних для кожного сектору.

Наприклад, підприємства туристичного сектору Криму, разом із заступником Міністра туризму Криму пані Мариною Слєсарєвою, домовились застосовувати триетапний підхід для підвищення конкурентоспроможності сектору. Ключові моменти плану розвитку — позиціювання Криму як туристичного регіону, покращання якості туристичних послуг та налагодження співпраці між усіма підприємствами сектору, спільне лобіювання доповнень до Закону України «Про туризм». Основними інтервенціями будуть тренінгові програми для працівників туристичної індустрії із залученням провідних міжнародних і вітчизняних експертів, а також створення високоякісних презентаційних матеріалів про Крим для використання туристичними агенціями під час участі у міжнародних виставках та інших українських та міжнародних заходах.

Лідери сектору будівельних матеріалів домовилися про проведення тренінгів та семінарів для виробників будівельних матеріалів, організацію спільних виставок та інших презентаційних заходів з метою пошуку нових ринків та шляхів задоволення попиту на сучасному ринку будівельних матеріалів. Особливий інтерес учасників «круглого столу» привернули питання підвищення кваліфікації персоналу, розвиток конкурентоспроможності та підвищення ефективності використання традиційної кераміки та силікатних будівельних матеріалів.

Керівники вищої ланки підприємств-переробників овочів та фруктів обговорювали результати проведеного Проектом БІЗПРО Національного дослідження малих та середніх підприємств та регіональної відмінності стану сектору, що були виявлені під час дослідження. Як і лідери інших секторів, учасники «круглого столу» визначили конкретні кроки та заходи для розширення асортименту продукції, підтримки конкурентоспроможності на внутрішніх ринках, підготовки до виходу на нові ринки, вдосконалення механізмів збуту та просування вітчизняних торгових марок.

Лідери секторів також визначили специфічні для кожного сектору та спільні для всіх секторів проблеми, які мають бути вирішені, якщо уряд України справді має намір створити законодавче та регуляторне середовище, яке дасть можливість вітчизняним підприємствам бути конкурентоспроможними на міжнародних ринках та залучати іноземні інвестиції. За підтримки БІЗПРО, лідери секторів висловили бажання брати участь у роботі комітетів, створених урядом для розв'язання цих питань.

«Круглі столи», проведені Проектом БІЗПРО в січні та лютому, були лише першими ластівками комплексної діяльності з підвищення конкурентоспроможності України у світовій економіці. Впродовж усього періоду впровадження програм, Проект БІЗПРО постійно обговорюватиме з владою та бізнесом результати інтервенцій, позитивні зміни та потреби секторів для розробки та планування нових програм.

BIZPRO

БІЗПРО — це проект технічної допомоги, який впроваджується американською консалтинговою компанією «Дівелопмент Альтернативз, Інк.», що пропонує підтримку у вирішенні соціальних та економічних питань урядам, громадам та окремим компаніям. Проект БІЗПРО фінансується Агентством США з міжнародного розвитку (АМР США). Завданням Проекту є допомога Україні інтегруватися у світову економіку шляхом розвитку високопродуктивних підприємств, які успішно конкурують на внутрішніх та зовнішніх ринках, та надання уряду підтримки у створенні сприятливого бізнес-середовища.

Влада Києва планує до Дня незалежності побудувати другі виходи на станціях метро "Лісова" і "Дарниця"

Тарас СТЕЦЬКІВ, голова НТКУ: "Я не можу дивитися УТ-1, мені стає погано від того, що я бачу на телеекрані"

■ КУ-КУ!

Художники слів і слова художників

(Дуже суб'єктивний коментар)

Вирішено: нашу країну на 51-му Венеціанському Бієнале представлятиме проект "Діти твої, Україно!" черкаського художника Миколи Бабака. Журі вибрало проект із п'яти пропозицій (про Бабака "ГУ" писав не раз, востаннє у лютому, коли згаданий проект експонувався в Києві, у ЦСМ "Совіарт").

Суперечки навколо участі України в 51-му Венеціанському Бієнале тривали між Мінкультури і вільними художниками майже місяць і ще не затихли. Це нагадувало суперечки навколо групи "Гринджоли" — хоча резонанс був глухіший, адже сучасне мистецтво не таке популярне, як естрада. Але по суті суперечки були схожі — тим, що розмова від мистецтва відходила в іншу площину.

Позиція сердитих актуальних художників загалом така: "Культурна політика нової влади — її найслабкіша ланка. Влада демонструє дилетантизм у культурі, не думає про назрілу культурну модернізацію України. Державні пріоритети в культурі — краєзнавство, архаїзм і пуританство. І це — на тлі євроінтеграції! Але у своєму нинішньому вигляді культура України загалом неінтегрована в Європу. Бо вона — релікт сталінської культурної моделі, що обслуговувала ідеологію. А нині в Європі культура не обслуговує ідеологію. Вона сама і є ідеологія. Отже, держава має чітко усвідомити свої культурні потреби. Інакше результатом помаранчевої революції стане сіра культурна реакція".

Не менш різко висловилася відомий галерист Наталя Філоненко у відкритому листі через Інтернет. Мовляв, мені подобається на своїй кухні прикрашати вікно рушниками. Але мені не подобається, коли рушник служить прапором, під яким виступають проти розвитку сучасної української культури. Бієнале у Венеції — це не презентація державної ідеології чи історії, а професійний форум, де показують інтелектуальний і професійний рівень саме мистецтва. Венеція — не те місце, де потрібно доводити світу, що ми любимо Україну. Це природно і не потребує доказу. "Не знаю, чим продиктовано рішення міністерства і комісії презентувати саме проект Бабака... Чи це несподівано масова і нездоланна любов до українського села? Але якось не віриться, що всі вони мріють про те, щоб надягти плахти й шаровари і працювати на буряках... Найпевніше, це надмірне бажання відповідати новій культурній політиці, як вони її, очевидно, собі уявляють, зважаючи на те, що нинішній президент поважає національні традиції. Але на державному рівні — це ведмежа послуга тому ж президенту". Це гроші на вітер. А проект приречений на невдачу. Венеціанський глядач, звичайно, поцікавиться національною презентацією України, це модно! Але потім він скаже: "Жаль, що Україна, як і малорозвинені країни, поки що навіть чітко не усвідомлює, в якому проекті бере участь. Тому і виставляє невеселий асамбляж збільшених сімейних фотографій і мотузкових ляльок у національних костюмах".

...Це ситуація, в якій "усі праві". І прихильники Бабака — він дуже достойний художник, а не "село", як можна подумати з інших відгуків. І критики культурної політики теж праві. Але обидві правоти не збігаються і перетворюються на абстракцію. Так, слова правильні — але за ними раптом вилазить назовні якась глуха ворожнеча до рідної "провінції". І думаєш: ех, рано забрали намети, поставлені цією само провінцією на Хрещатику. Ті намети були кращим художнім проектом і нагадуванням про єдність. І ніхто не оглядався на Венецію! А тепер знову оглядаємося, як хуторяни: ах, що скаже Європа! Начебто всі мають рацію. Але саме тому було б краще — промовчати. Адже була гарна пропозиція в Юрія Онуха: цьогоріч до Венеції не їхати, а гроші витратити на те, щоб добре підготуватися до наступного разу.

...Ми зателефонували Миколі Бабаку: як він ставиться до галасу навколо його імені. Він відповів, як раніше відповідали хлопці з "Гринджол": "Мене це не стосується. Я чесно і за всіма правилами виграв!" Голос його був незвично сумний.

Христофор ГРУША.

На знімку: той самий Микола Бабак.

Микола ХАРИТОНЧУК: "Самоврядування — це лакмусовий папір, за яким можна оцінювати діяльність влади"

(Початок на 3-й стор.).

Цією справою в нас займаються шість магазинів, які загалом охоплюють 15530 інвалідів війни, учасників бойових дій, ветеранів війни, вдів загиблих у роки Великої Вітчизняної війни воїнів. До безкоштовного обслуговування входять 8 найменувань плодоовочевих наборів. Крім того, ці категорії людей одержують непродовольчі товари 32 найменувань, що надаються їм із помітною знижкою.

До особливої категорії населення, якою постійно опікується районна влада, відносимо не тільки інвалідів, дітей-сиріт, а й узагалі всіх дітей. Районна влада взяла на себе забезпечення харчуванням гарячими обідами учнів 1—4 класів та дітей пільгових категорій. Учні 5—11 класів безплатно отримують молоко, соки, вітамінізовані напої. Саме на сесії Шевченківської райради затверджено єдину в місті програму комплексного розвитку шкіл-інтернатів району. На її реалізацію торік виділили з бюджету близько мільйона гривень.

Так само в районі діє чітка система оздоровлення дітей під час літніх канікул.

— У матеріалах сесії, Миколо Васильовичу, є такий рядок: на охорону здоров'я в Шевченківському районі минулого року виділено коштів у 4,4 разу більше, ніж попереднього. Чим зумовлений такий різкий стрибок?

— Я підкреслював, що головна ідея нинішнього бюджету району — соціальний захист людей. Сюди органічно вписується й тема "Здоров'я". Заради здоров'я людини, її нормального самопочуття і здійснюються заходи, про які я казав. Отож ми виділили й реалізували у сфері охорони здоров'я 22 мільйони 681 тисячу гривень. Це і ремонт та будівництво нових лікарень, устаткування їх найсучаснішим обладнанням, і забезпечення висококваліфікованими лікарями. Окрема стаття — ліки, де знову ж таки робиться акцент на допомозі ветеранам і малозабезпеченим.

Докладно йшлося на сесії й про розбудову місцевого самоврядування, про залучення цих органів не лише до формування, а й до контролю за виконанням місцевого бюджету.

— У районі вже є така практика?

— І давно. Адже місцеве самоврядування — єдиний контрольний орган, який може всім без винятку гілкам влади висловити свої претензії й вимоги, звернути увагу на ті чи інші упущення.

— Під час "круглого столу" в редакції точилися суперечки щодо вертикалі органів самоврядування. Якою вона вам бачиться, Миколо Васильовичу?

— Починається вона однозначно від будинкового комітету, громадських низових об'єднань. Далі — рада територіального самоуправління, яка може виконувати багато функцій. Опікуватися, наприклад, життям ветеранів, інвалідів, займатися широким спектром комунально-господарчих проблем, благоустроєм, озелененням тощо. Очолюють, як правило, такі ради депутати чи інші обрані активісти, й діють вони під егідою районної ради. Наступна ланка — міська рада. І на вершині — Верховна Рада. Тільки не керівництво, як це колись було, а відповідні комітети, зокрема профільний — з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Я тут не хочу бути категоричним — пошуки ведуться, і, можливо, з'явиться якась інша, цікава схема вертикалі.

— Пікети, блокування, що останнім часом так рясно з'являються в нашому житті, — це теж вияв місцевого самоврядування?

— Їх не треба боятися, бо це вияв настроїв людей. Однак я ставлюся до них із певною засторогою, бо це аж ніяк не прояв місцевого самоврядування і не розв'язання проблем нашого життя. Двері нашої держадміністрації завжди відчинено для всіх. То чому б не прийти до керівників району, управлінських структур, депутатів, сісти з ними за стіл і конкретно вирішувати наболілі проблеми? Отут неоціненну допомогу може надати саме рада місцевого самоврядування.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Останній Герой

■ ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Свою першу бойову нагороду — медаль "За відвагу" — він одержав останньою. 1969 року. Останній Герой Луганщини навіть не знав, що був представлений до неї на самому початку війни. Гадаю, ви здогадуєтеся, що йтиметься аж ніяк не про телевізійне реаліті-шоу. А про реальне життя завдовжки у вісімдесят вісім років...

Його мобілізували вже першого дня війни: всіх зимогорівських колгоспників посадили на вози і відправили до районного військкомату. Дорогою чоловіки розмірковували про необхідність такої мобілізації, думаючи, що все закінчиться перевіркою боєздатності населення захищати рідну радянську державу. Івановi Мальку не страшні були ті "перевірки". Він уже відслужив строкову службу, повернувся у званні старшини і за рік "гражданки" ні військової виправки, ні знань не розгубив. У військкоматі це оцінили і направили його готувати поповнення для фронту.

Ішов 1942 рік. Малько почав наполегливіше проситися на фронт і таки уламав свого командира. Перші бої прийняв на Дніпропетровському напрямку, захищаючи одну з висот. Тут дістав і своє перше поранення. Підлікувався і знову на фронт. Тепер уже командиром стрілецької роти. Радянські війська вели наступальні бої, витісняючи німців з рідної України. До самої Варшави Іван Малько пройшов без поранень, але під час визволення польської столиці мало не загинув. Під час вибуху снаряда командир прикрив голову... лопатою. Вона й урятувала йому життя: осколок, пробивши лопату і каску, втратив убивчу силу. Поранення в голову виявилося не смертельним.

Знову госпіталь, і знову курси підготовки. На фронт Іван Малько повернувся командиром стрілецького батальйону і вже воював на території Німеччини: "Нас посадили на машину і кудись повезли. Вперше за усю війну я не знав, куди їду і що маю робити...".

А попереду було форсування Одера. На 22 квітня 1945 року — 75-річчя від дня народження Леніна — командування намітило цю операцію. У штабі полку організували "мозковий штурм". Коли настала черга висловити свої пропозиції, Малько, трохи подумавши, впевнено заявив:

— Я форсуватиму Одер однією ротою.

— Чому?

— Так буде менше втрат. Дерев'яні човни не годяться, надувні — німці проб'ють. Тому пропоную озброїтися дитячими надувними кругами. За потреби їх легко здути і піти під воду, а потім так само легко привести в готовність.

План сподобався. Надувні камери були схожі на крила ангелів і бійців жартома назвали янголятками.

У холодній воді їм довелося сидіти дві доби. Вдень трималися за рештки містка і намагалися нічим себе не видати, пересувалися тільки вночі за сигналом синьої ракети. Вже чітко виднілися німецькі оборонні рубежі. Західний берег Одеру був піщаний і укріплений. Села майже не залишилося. Під прикриттям вогню бійці вийшли на берег і вкинули німців у паніку. Це допомогло з ходу взяти другий оборонний рубіж. Далі стало сутужніше. Фашисти організували атаку, і на бійців пішли "фердинанди". Мета була одна — будь-якою ціною відбити цю атаку. За ціною не постояли... Третій оборонний рубіж брати силоміць не довелося: німці виходили з укриттів з піднятими руками.

Уже після Перемоги, 2 липня, Іван Малько довідався, що за цей бій удостоєний гідного звання Героя Радянського Союзу. Коли у штабі армії йому вручали Зірку, запитали: "Хочеш поїхати додому чи сфотографуватися біля прапора полку?". Він вибрав перше. Додому! На батьківщину!

Пройшовши війну, Іван Сергійович дістав три поранення і дві контузії. Народився в сорочці? Мабуть, що так. Сімнадцять Героїв Радянського Союзу, які пройшли страшну війну, були родом з Луганщини. Сьогодні залишився тільки Малько. 5 квітня йому виповниться 89. Для свого віку міцний і енергійний. Здоров'я вже, звісно, не тема для хвастощів. Зате пам'ять дивовижна.

Без запинки Іван Сергійович читає вірші воєнних років, написані другом між боями:

"Серая суконная,
родиной даренная,
пулями пробитая серая
шинель.
В ночь глухую, длинную
служишь ты периною,
согреваешь ласково, серая
шинель.
Как вернусь домой я,
выпью, пообедаю,
мать постелит мягкую
теплую постель.
В лучший угол комнаты со
слезами гордости
мать моя повесит старую
шинель..."

Тремтять у ветерана руки, коли він показує свої військові нагороди — ордени Бойового Червоного Прапора, Олександра Невського, Вітчизняної війни. І головну — Зірку Героя Радянського Союзу.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Рикошет

Звістка про самогубство колишнього голови Баштанської райдержадміністрації Володимира Артеменка кинула район у заціпеніння

Від шоку не оговталися і донині. Усі, хто знав покійного, повторюють в один голос: "Неможливо повірити, що сильна і вольова людина могла зважитися на такий крок".

Версії причин самогубства висувають усі — від бабусь на районному базарі до журналістів солідних ЗМІ України і Росії. Морально-етичний бік справи до уваги не беруть. Особливо запопадливі інтернет-видання, що повідомили новину годину потому, як це сталося. Негайно з'явилися типові нині передбачувані причини. Смерть Артеменка пов'язували з якимись таємними операціями у кредитно-фінансовій сфері.

Немає нічого таємного

Баштанський район — найбільший в області. За даними усіляких рейтингів, входить до п'ятірки кращих. За останні п'ять років (час керівництва Артеменка) темпи промислового виробництва зросли вчетверо. Доходи в бюджет — удвічі.

У цьому містечку приємно бувати. На тлі інших райцентрів Баштанка видається охайною й доглянутою. Утім, нинішня поїздка в район — не із споглядальних. Спілкування з людьми було важким, відчувалася настороженість. Багато хто уникає зустрічей, деякі відверто грубіянять. Баштанці — народ особливий. Волелюбні і патріотичні. У крові в них це. З часів незалежної Баштанської республіки у громадянську війну.

Я не ображаюся. Терпляче вислуховую звинувачення на адресу колег по цеху, що роздзвонили на весь голос про неперевірені факти і обставини трагічної загибелі екс-глави адміністрації.

Про жорсткість і вимогливість цієї людини ходили легенди. Прибічників і супротивників його методів керівництва можна умовно розділити на два табори.

Перший, з ким довелося зустрітися, був Євген Івахненко, голова клубу вболівальників футбольної команди "Славія".

— Я проти того, що намагаються зганьбити ім'я Артеменка, — заявляє з порога Євген Петрович. — Це був справжній хазяїн району. Нам уперше за багато років пощастило. А скільки він зробив для розвитку спорту! Стадіон ремонтували усією громадою. Нові сидіння, роздягальні, душові, сауна... Команда посідає перше місце в області, хочемо вийти у другу українську лігу. Тепер у кожному селі займаються футболом. Для баштанців футбольний матч ставав справжнім святом. І все це винятково заслуга Володимира Федоровича. Земля спорожніла з його відходом, — зітхає Євген Петрович.

Фермер Валентина Кодак не приховує обурення:

— У неврожайний рік голова вимагав негайної сплати за землю. Звідки мені взяти гроші, якщо врожай пропав? Акти показую, прошу про відстрочку. Так Артеменко вичитав мене, не перебираючи висловів.

Не схвалювали опоненти і такий метод, як збирання коштів на будівництво чи реконструкцію об'єктів. Річ у тім, що з ініціативи Артеменка підприємства різних форм власності "скидалися" хто скільки може. У результаті баштанці одержали європейського рівня кінотеатр, Будинок культури, гімназію, стадіон, лікарню, бювет питної води, об'їзну дорогу, стадіон, теплі школи й установи.

Гарне чи погане таке "всенародне" збирання коштів? Сказати складно. З одного боку, Артеменко справді тиснув на підприємців. Можна було б обійтися винятково бюджетним фінансуванням. Не оригінальничати і не наживати собі ворогів. Так, як це робили в інших районах. Руйнується Будинок культури — не наша провина. Немає грошей. З другого боку, не для себе ж він це робив. Не забрав у могилу.

Лідія Василівна Андреєва, голова районної ради ветеранів, розповідаючи про Володимира Федоровича, не стримує сліз:

— З кожним ветераном він був знайомий особисто. За руку вітався. Нікому не відмовляв у розв'язанні соціальних чи побутових питань. Було, зайдеш у приймальню, а він у Миколаїв збирається їхати, квапиться. Обов'язково запросить до кабінету, вислухає.

Несподіваним виявилася думка про колишнього главу й у супротивників тодішньої влади. До таких можна віднести Ярослава Жука, голову районної організації НРУ, активного учасника передвиборної кампанії В. Ющенка.

— У політику Артеменко не втручався. З опозиційними партіями зустрічався на засіданнях "круглих столів". Я не боявся висловлювати йому своє невдоволення, говорив відверто про ситуацію в районі. Він прислухався. Але на виборах закликав голосувати за Януковича. Я його не звинувачую. Така була установка. Проте район він підняв, навів порядок.

А може, мав рацію німецький філософ Макс Штірнер, сказавши: "Рука, повна сили, може зробити більше, ніж цілий мішок, набитий правами".

А що стосується згаданих в Інтернеті припущень про фінансові махінації, підтверджень цьому не знайдено. Бачила лише безіменну "брудну" листівку, виготовлену в період виборів. Там Артеменка звинувачували в багатьох гріхах. Але за жодним з них немає доказів. У районній прокуратурі й міліції запевнили, що в них немає на розгляді ні заяв, а тим паче справи, що стосується діяльності екс-голови. А принцип презумпції невинуватості в нашій демократичній державі поки що ніхто не скасовував.

"Не витримаю, якщо почне все руйнуватися"

Володимир Артеменко вистрілив у себе з мисливської рушниці на порозі будинку. Сталося це 10 березня на початку десятої ранку. Напередодні він сказав дружині, що в 8.30 їде на зустріч з акціонерами ВАТ "Баштанське". Його повинні були представити як нового директора з виробництва.

— Зі слів дружини Володимира Федоровича знаю, що він зателефонував їй близько дев'ятої години, — розповідає генеральний директор ВАТ "Баштанське" Володимир Онищук. — Каже: прийди додому, погано мені. Вона тільки до воріт, як чує постріл... Напевно, хотів, показати, що він сам це зробив.

— Після того, як Володимира Федоровича звільнили, я йому запропонував працювати в нас, — продовжує Володимир Іванович. — Знав цю людину давно як успішного керівника, менеджера. Жив він лише роботою й родиною. Причому робота забирала більше часу. О шостій ранку він вже в кабінеті, у посівну — о п'ятій, додому йшов о 22—23-й годині. Артеменко любив і поважав людей, які працювали, і терпіти не міг ледарів і тих, що нарікають на долю. З ними розмова була жорстка. Не всім це подобалося. А я вважаю, що таким і має бути керівник.

Родину Володимир Федорович оберігав від своїх проблем. Але приховати свій пригнічений стан після залишення посади не міг. З дружиною Лідією Антонівною поділився: "Не витримаю, якщо почне все руйнуватися".

Подружжя Артеменків виховало прекрасних дітей. Дочка Рита працює начмедом районної лікарні, її донька радувала дідуся й бабусю. Син Руслан — начальник відділу обласної прокуратури. До речі, перегортаючи торішні газети, натрапила на статтю "Сміливе серце Руслана Артеменка". Мова в ній йшла про те, як хлопець, будучи у вихідні в батьків, по гарячих слідах затримав злочинця, що пограбував жінку. У цій статті цитують слова Руслана: "У підході до справи беру приклад з батька. Він дуже вимогливий до себе й інших".

Усім, з ким я зустрічалася, ставила одне запитання: що могло привести людину до такого жахливого кроку? Версій небагато, але вони схожі. А справжню причину покійний забрав із собою.

Поствиборний синдром

Розповідають, що незадовго до смерті Артеменка група натхненних його відставкою людей спалила картонну труну, написавши на ній прізвище екс-глави. А за кілька днів до самогубства в редакцію місцевої газети принесли матеріал такого само змісту, що й вищезгадана листівка.

Люди, що близько знали покійного, вважають, що він не захотів терпіти знущань над собою і своєю родиною. Не зніс ди можливих принижень і брудних звинувачень. Надломився. Напевно, переживав за сина, кар'єра якого могла б бути зіпсована. А може, просто не уявляв своєї подальшої долі. Доречно згадати американця Генрі Торо: "Те, що називається покірливістю, насправді є не що інше, як розпач".

Кадрова лихоманка в області ще не закінчилася. Тривають показові громадські обговорення кандидатур на посади голів райдержадміністрацій. Людей не вистачає. Точніше, охочих багато. Особливо з табору переможців. Професіоналів мало. От і з'ясовується, що один з кандидатів у нову владу — керівник підприємства, що має борг із заробітної плати. Двоє — не в злагоді із законом. А вже "варягами" незадоволені навіть прихильники нинішнього керівництва.

Артеменко не сподівався залишитися "біля керма" району. В області, де 70 відсотків населення проголосувало за провладного тоді кандидата, керівну еліту розігнали. Але якось уже не по-людськи це вийшло. Ніхто з обласного керівництва не зустрівся з колишніми головами. Хоча б просто для того, щоб вислухати побажання, якщо не подякувати за роботу. Ніхто не запитував думки з приводу спадкоємців. А заява голови облдержадміністрації Олександра Садикова про те, що він не знав Артеменка, швидше мінус. Зрештою минув місяць з моменту його призначення.

Цей місяць перебування при владі відзначили іншим заходом. Світським раутом у нічному клубі "Ілюзіон". У такій демократичній формі за участю губернатора, міського голови, депутатів зроблено спробу примирити "синіх" і "помаранчевих".

А наступного після рауту дня Баштанка прощалася з Володимиром Артеменком. Ніхто з нової влади на похорон не приїхав. Як не було такого представництва і на похороні Героя України Федора Іванова, котрий помер несподівано. Він не стрілявся. Не витримало серце. Одразу після зустрічі депутатів обради з новим головою облдержадміністрації.

...Боляче.

Олена ІВАШКО.

Баштанка—Миколаїв.

■ **ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ**

Позатендерний декор "Євробачення-2005"

Схоже, що підготовка до Міжнародного пісенного конкурсу "Євробачення", який відбудеться в Києві у травні, продовжує обростати скандалами. Нещодавно низка вітчизняних компаній та фірм, що займаються оформленням масових видовищ, шоу-дизайном тощо, написали відкритого листа Президенту України, Голові Верховної Ради та Прем'єр-міністру України. Вони просять Віктора Ющенка, Володимира Литвина та Юлію Тимошенко звернути увагу на ситуацію, яка склалася навколо проведення "Євробачення-2005".

У ньому йдеться про те, що представники Національної телекомпанії України, насамперед в особі віце-президента пана Грицака (продюсер пісенного конкурсу. — **"ГУ"**) "у виборі технічних та дизайн-партнерів конкурсу нехтують прозорими підходами у визначенні підрядних організацій і задекларованими демократичними принципами". Дописувачі твердять, що тендер щодо визначення технічних та дизайн-партнерів, в якому вони намагаються взяти участь з червня 2004 року, всупереч законодавству України не проводиться взагалі.

Те саме стосується і зарубіжних партнерів, зокрема — датської компанії "SeeLite". Натомість представники НТКУ, на думку авторів листа, навмисно затягують терміни проведення тендера, тим самим унеможливлюючи саме його проведення і лобіюючи інтереси певних фірм, зокрема інтереси шведської компанії "Spectra".

"Інформація про те, що, окрім фірми "Spectra", більше ніхто не виявив інтересу до конкурсу і не працював весь цей час над проектом, є неправдива. Вже понад вісім місяців ми намагаємося добитися початку тендера, в якому братимуть участь всі достойні компанії з досвідом і світовим ім'ям, репутація яких не викликає сумнівів у Європейської Мовної Спілки", — йдеться у зверненні до глави держави. Преференції одній з компаній поза конкурсним відбором ставлять майже десяток інших компаній, які також хотіли б узяти участь у тендері, в нерівні умови. Отже, порушується Закон України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти", який вимагає обов'язкового проведення тендера, якщо йдеться про суму більш як 20 тисяч євро. Нагадаємо, що зведений бюджет витрат на проведення "Євробачення" становить 104,482 мільйона гривень.

Постає резонне запитання: хто буде порядкувати бюджетом, наприклад, на дизайн сцени (10 мільйонів гривень), адже жодна з дизайнерських компаній, що займаються сценографією і які підписали листа Президенту, ніяких замовлень не отримувала. Автор ідеї оформлення сцени — М. Ілько — ніколи не займався сценографією і не володіє виробничими потужностями для здійснення свого проекту, стверджують дописувачі й припускають, що за ним стоїть якась структура, яка використала цього нікому не відомого дизайнера щоб це замовлення отримати, але чомусь водночас залишатися у тіні. Чи не тому, що вона отримала і замовлення на забезпечення конкурсу світловим обладнанням?

Ольга ВІТЕР.

■ **ВІСТІ З БУКОВИНИ**

Ірині Білик дісталося на горіхи за російськомовну попсу

Перед концертом Ірини Білик Чернівецький театр ім. Ольги Кобилянської пікетували 15 активістів молодіжної організації "Національний альянс", яка пропагує українську мову та культуру серед молоді й студентства. Ірина Білик потрапила в опалу до "Альянсу" через те, що представляла в Чернівцях свій російськомовний альбом "Любовь — яд". Протестанти "у піку" російській попсі у виконанні Ірини голосно виконували пісні з репертуару "ВВ", "Мандрів", Марічки Бурмаки та "Гринджолів" і відмовляли глядачів, котрі сплатили по 100—200 гривень за квиток, йти на концерт співачки. Проте таких, хто б викинув квиток і не пішов на концерт, не знайшлося.

Водили за носа правоохоронців

Затримано мобільну злочинну групу з чотирьох осіб, які прибули з Коломиї Івано-Франківської області. За словами начальника УМВС у Чернівецькій області полковника Василя Василова, під час скоєння 60 зухвалих крадіжок у касах відділень ощадбанку та магазинів і в офісах вони використовували новітні технології. А саме: заздалегідь проносили в заклад підслуховувальні пристрої і протягом кількох днів контролювали перемови персоналу, з'ясовували, де і в якій кількості ті тримають виручку, а також чи є нічна охорона. У неприступні об'єкти "жучки" закидали за допомогою шкільярських рогаток. Завдяки налагодженій системі спостереження затримані знали, коли і на яких об'єктах перебувають правоохоронці, котрі вже йшли по їхньому сліду, виставляли засідки. Порушено кримінальну справу.

Сергій СУЛИМА.

■ **ФОТОФАКТ**

Вихованці вінницького дитячо-молодіжного Центру "Барви України", створеного групою відомих художників, уже кілька років поспіль беруть участь у міжнародних, всеукраїнських та обласних вернісажах і виставках. На знімку: викладач Центру, член Національної спілки художників України Ірина Шостак-Орлова на занятті з Марійкою Беденко.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

■ **ЗООХАЩІ**

Люди і звірі

Люди, котрі працюють з тваринами з зоопарку —особливі. Під час прийому на роботу вони проходять обстеження у психолога, невропатолога, нарколога. З часом вони починають розуміти тварин. Наскільки це можливо. Недавня трагедія у Київському зоопарку (коли тигриця накинулась на молоду наглядачку) викликала багато розмов. Мовляв, якби хижаків годували за повним раціоном, то й трагедій не було б. Але експерти підтвердили: хижаки були ситі.

Помічник директора зі зв'язків з пресою Любов Коротка пояснює: трагедію спричинило те, що людська необачливість зустрілася з природною хижістю. Небезпечних тварин немає. Та слід пам'ятати, що вони у якусь мить можуть стати агресивними. Навіть працівники з 30-річним досвідом іноді потерпали від цього. Й не лише від "офіційних" хижаків. Навіть флегматичний носоріг (не кажучи вже про слона!) — кожен може розсердитись і травмувати необережного. До орлів, до речі, заходять тільки у касках.

... Зоопарк — це не тільки тварини. Це й автогосподарство, й котельня, і... низькооплачуваний колектив. Нещодавно отримали наказ з Мінкультури з новими посадовими окладами. Вони виявилися, м'яко кажучи, скромними. Але, орієнтуючись на колективний договір, генеральний директор зоопарку Євген Кирилюк **(на знімку вгорі)** знайшов можливість виплачувати співробітникам зарплатню майже вдвічі більшу за рекомендовану Кабміном. Євген Миколайович каже, що фінансування зоопарку стовідсоткове. Листом Головного управління побутового обслуговування та ринків Київської міськдержадміністрації (№ 057/07-254 від 09.03.2005 року) генерального директора повідомляють про план виконання робіт райдержадміністраціями на закріплених територіях зоологічного парку. А столичний голова Олександр Омельченко особисто дбає про виконання таких робіт. Можна сказати, що столичному зоопарку щастить — через таку опіку він має належний рівень і можливість поповнювати експозицію.

... Пелікани святкували новосілля у просторому котеджі з великими вікнами. На черзі будівництво нових вольєрів для мавп і реконструкція другої черги ведмежатника, який обіцяють відкрити до Дня Києва. Для стороннього ока все ніби чудово. Євген Кирилюк підтверджує: столичний зоопарк відповідає міжнародним вимогам і з 1997 року входить до Європейської асоціації зоопарків та акваріумів. Очолює її директор Кольгестерського зоопарку Домінік Тропіано (Велика Британія). Щороку він і виконавчий директор асоціації пан Кун (Нідерланди) проводять перевірку умов утримання тварин. Востаннє Київ перевіряли у жовтні минулого року, і заклад дістав високу оцінку.

Але нині для Євгена Миколайовича чи не найбільший клопіт — атракціони. Ще 1999 року Київський зоологічний парк уклав угоду з кількома товариствами і компаніями "про міжнародну виробничу кооперацію і сумісну інвестиційну діяльність "Міжнародного консорціуму "Країна мрій". Мета — надання фінансової допомоги, зміцнення матеріальної бази, придбання нових тварин. Свою частку зоопарк вніс площею, на якій розташувалися атракціони. Партнери мали перераховувати зоопарку 24 відсотки доходу. Але, каже керівництво зоопарку, за п'ять років вони не отримали жодної копійки. Справу ось-ось мають розглядати у Міжнародному арбітражному суді при Торгово-Промисловій палаті України. Натомість є вітчизняні виробники, які бажають розмістити тут свої атракціони і чесно відшкодовувати частку від заробленого. А це неабияке джерело розв'язання фінансових негараздів.

Підвищення цін на вхідні квитки до зоопарку на початку сезону — майже традиція. Нині для дорослих він коштує 9 гривень, пільговий — 5 (порівняйте із 20 євро у закордонних зоопарках). Мабуть, дорожчатимуть вони і цього року. Але, як на мене, можливість в один день відчути несхожі тваринні світи, відпочити від реклами і нудної буденності, дорожча за все. А для кого столичний зоопарк — далеченько, рекомендую відвідати фірмовий сайт в Інтернеті http://www. zoo. kiev. ua. Не пошкодуєте! І все одно захочете приїхати. Принаймні до 2008 року, коли Київський зоопарк святкуватиме 100 років.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Мертві дивляться в небо, вірячи в мудрість живих

Давно хотів написати про старі кладовища Луцька. Але ознайомився з картою старих некрополів, наклав її на карту сучасного міста і — відклав перо. Як почуватиметься луцький міщанин, довідавшись, що його дім стоїть на кістках, чи солодкі будуть йому яблука з дерев, які виросли на могилах? А з другого боку: скільки сплюндровано святих місць! Чого вартий лиш громадський туалет на місці церкви святої Параскеви П'ятниці, що в сквері на вулиці Горького! А куди зникли надгробки тих, хто колись прославив Луцьк? Пригадаймо лиш Галшку Гулевичівну, одну із засновниць Луцького братства і Києво-Могилянської академії. Хто знає місце її вічного спочинку? Отож писати треба.

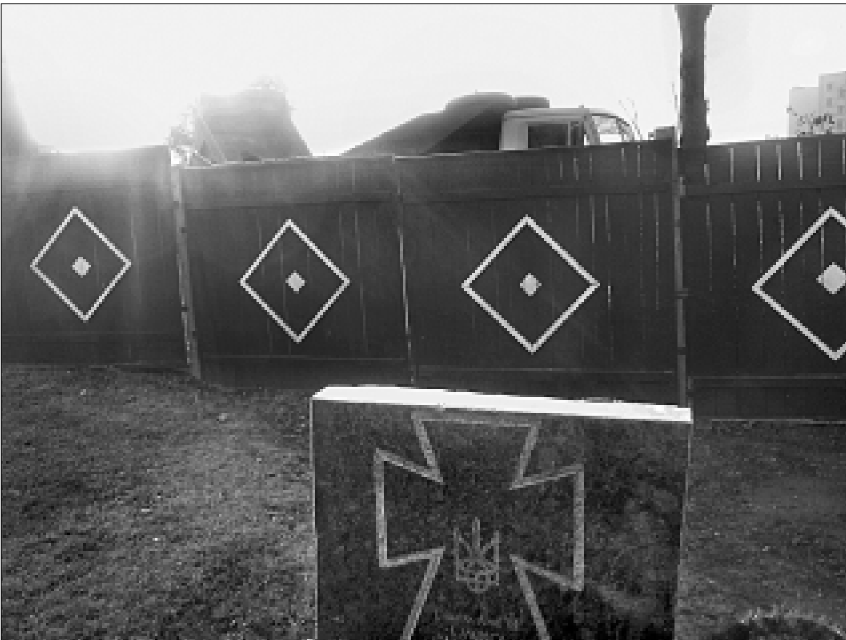

Фото автора.

Тепер тут їздять самоскиди.

...Із старосвітських цвинтарів (кладовищ біля церкви) в Луцьку залишився один, біля річкового порту, в колишньому передмісті Черчиці. Про долю інших свідчать лиш архіви та спогади.

Найдавніше луцьке кладовище було в замку Любарта. Виникло воно ще в XI столітті й довго слугувало некрополем. Тут лежали нащадки луцької гілки Рюриковичів-Гедиміновичів, зокрема великий литовський князь Любарт. 1776 року греко-католицький єпископ Рудницький взявся будувати тут церкву святого Іоанна. Вівтар храму опинився якраз на місці княжих поховань. Як християнин, владика переніс останки у нову крипту (підземний склеп). Про масштаби тутешніх поховань свідчать археологічні дослідження 80-х років XX ст.: тисячі людських кістяків, що були колись відомими луцькими міщанами. Нині їх пам'ять ніхто не пошановує.

Зазнали наруги і поховання в підземеллях костьолу св. Петра і Павла, де знайшла спочинок українська шляхта, володарі Волині —Четвертинські, Сангушки, Вишневецькі.

В облдержархіві є доповідна записка комунальників голові Луцького міськвиконкому (березень 1941-го), що свідчить: з десяти зареєстрованих кладовищ діючими в місті залишалося вісім. По війні кладовища в Луцьку знищували з особливим цинізмом. На місці старого єврейського збудували спортшколу. Те саме сталося з новим єврейським кладовищем на проспекті Волі. На місці військового кладовища Першої світової, де поруч лежать воїни супротивних армій, збудували школу №5. Невже не знайшлося гектара землі, щоб зберегти це кладовище, з епітафією на його мавзолеї: "В цих могилах поховано відважних, гідних подиву, що радо віддали життя у Великій війні за батьківщину й імператора. Тут у пошані, разом, спочивають колишні вороги. Будьте вічно благословенні душі"? А ми по тих душах екскаватором... Стерто з лиця землі і католицьке кладовище на проспекті Перемоги, закладене того ж таки 1896 року, що й нове єврейське. Чудові надгробки, ажурна каплиця, мурована огорожа не вберегли його. Правда, нині тут теж місце скорботи. У 1977 році на цьому місці звели Меморіал Слави. А зберегли б старий, що був неподалік, могли б об'єднати меморіали обох воєн в одному комплексі.

Не стало в 70-х роках XX ст. і старого православного кладовища на нинішньому проспекті Волі. Кілька десятків могил перенесли на нове кладовище поблизу села Гаразджа, а більшість — зрівняли з землею. Серед них і останній пристанок генерала УНР Алмазова, двох пілотів армії УНР. Тепер тут сквер, хоч існував проект спорудження на кістках... адміністративного будинку обладми. Зрештою, тодішня влада свого досягла: на місці кладовища приміського села Дворець облаштували Київський майдан з фонтаном і тимтаки адмінбудинком.

Не знає спокою колишнє кладовище на проспекті Волі й нині. В 2003 році в тутешньому сквері провели ще одну реконструкцію. Коли корчували старі дерева, разом з корінням виривали й останки похованих там людей. Обурювало лучан і спорудження на місці кладовища фонтану. Його порівнюють з рікою Стікс, через яку міфічний Харон перевозив у пекло душі померлих.

А наруга над кладовищем не припинилася. В жовтні минулого року поруч із ним, з дозволу міської влади, почали споруджувати елітний 11-квартирний дім. Кладовищем почали їздити самоскиди. Ця дорога пролягла і над зруйнованою в 1976 році могилою пілотів армії УНР. Копаючи котлован, зачепили й частину поховань. Куди поділи останки? Принаймні рішення міської ради, як вимагає Закон "Про поховання та похоронну справу", немає. Із застереженням про недопущення будівельних робіт на території закритого в 70-х роках кладовища на проспекті Волі до луцького міського голови Антона Кривицького 29. X.2003 р. звернувся заступник голови ОДА. Досі — жодної реакції.

З подібним попередженням до керівництва ЖБК "Зоря" 7. X.2004 р. звернувся Волинський краєзнавчий музей. Одначе почали копати котлован, котрий зачепив майже десять поховань.

Завсектором археології музею Юрій Мазурик розповідає, що таке він зустрічає не вперше. Нещодавно до нього звернулися по довідку про дозвіл будувати дім на проспекті Перемоги на місці згаданого меморіального кладовища часів Першої світової. Чимало аргументів знадобилось археологам, щоб не допустити будівництва на "зручному" місці. "Дехто, — каже Юрій Михайлович, — ладен і батьківські могили знести заради цього!"

А з десяти облікованих у Луцьку 1941 року кладовищ залишилось лише два недіючі: на вулиці Володимирській і в Черчицях.

Нині в Луцьку з населенням 200 тисяч душ відкрите лише кладовище в Гаразджі. З 1975-го там здійснено 18 тисяч поховань, хоч людей відтоді в місті померло значно більше. Декілька тисяч нових поховань прийняли вже закриті кладовища на вулицях Потебні, Рівненській, Володимирській, в колишньому передмісті Черчиці. А старі могили руйнуються. Знаючи про це, багато лучан намагаються поховати рідних їм людей у селах, звідкіля колись приїхали в місто. Може, там ніхто не потурбує.

А що ж кладовище в Гаразджі? Воно велике (32 гектари) і беззахисне. До крадіжок тут звикли. Але те, що сталося 2001 року, в ніч із 5 на 6 травня, шокувало лучан. Хтось знищив 157 надмогильних пам'ятників. Та й благоустрій тут не найкращий. Міська влада, каже директор комунального спецкомбінату Юрій Наконечний, заборгувала підприємству за послуги понад півмільйона гривень. Це майже шестимісячний оборот комбінату...

Щодня Луцьк меншає на десять душ. Ці (колишні?) лучани не можуть себе захистити. Але вони вірять у нашу мудрість.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

■ **ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ**

"ВІТЧИЗНА"

Шановні колеги!

Звертаємося до вас по захист, який став життєво необхідний на сімдесят третьому році видання центрального письменницького журналу "Вітчизна".

Один з найстаріших часописів українського красного письменства за ці сім десятиліть уперше оприлюднив сотні творів, які стали окрасою літератури, здобули найвищі літературні премії, увійшли до хрестоматій. І це за умов, коли в тоталітарні часи журнал зазнавав шаленого ідеологічного тиску з боку "керівної та спрямовуючої", потерпав од всевладдя цензури.

Понад три десятиліття редакція міститься на вулиці Грушевського. Та ось тепер місцева печерська влада підступно задумала викинути колектив редакції на вулицю. Хоча свого часу це приміщення "Вітчизні" надала Київська міськрада, а не Печерський райвиконком. Та, мабуть, хтось миліший серцю Печерської держадміністрації, поклав око на кімнати в такому ласому місці. Чом би не мати тут офіс вікнами на урядову трасу?

У перший день весни п'ятирічна угода про оренду закінчується — і в редакцію летить грізне "Попередження" за № 18-393/11:

"Печерськжитло" попереджує (тут і далі виділення такі, як у документі. — **Ред.**), що договір № 88/303 від 01. 03. 2000 р. на оренду приміщення... за

Замуровані мільйони

На Хмельниччині налічується 1700 довгобудів

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ще не встиг лист Богдана Ріпи дійти до корпункту, а його автор уже дістався до обласного центру. Їхав із Славути попутками, бо в інваліда другої групи, котрий живе тільки на пенсію, грошей на квиток просто немає. Та головне — приїхав не у своїх особистих справах. Привіз фото недобудованого приміщення. Зводити його почали ще за радянських часів. Встигли підняти шість поверхів, і це мав бути гарний будинок побуту для всього райцентру. Але так і не встигли довести задумане до кінця, розпочату будову законсервували, і тепер вона стоїть як пам'ятник нерозпорядливості і безгосподарності. Богдан навіть показує на знімку, як на одному із поверхів вже проросла берізка. А там, де можна щось вкрасти, винести, "працюють" місцеві спритники. Богдан, людина далека від влади і державних посад, живе поряд, у сусідньому будинку, і вже багато років спостерігає за цією сумною картиною, коли на очах у буквальному розумінні слова перетворюються на пісок та глину величезні кошти, вкладені свого часу в цю споруду. От і взявся чоловік ходити по інстанціях, щоб споруду добудували: став непотрібним будинок побуту — можна віддати підліткам, молоді, зробити розважальний центр, офіси...

Будинок побуту повинен був стати окрасою Славути, а став ганебним довгобудом.

На жаль, у районі знайти господаря, котрий розпорядився б цим добром, поки що не вдалося. Кого і як просити тепер?

Якби то мова йшла про поодинокий прикрий факт. Та не тільки в кожному райцентрі, а й у багатьох селах залишилися такі довгобуди. За даними минулого року, в області нараховувалось більше тисячі семисот об'єктів незавершеного будівництва, а роботи вели лише на п'ятій частині з них. Та й це в кращому разі. А ось, скажімо, в Новоушицькому, Ізяславському, Полонському, Старокостянтинівському районах будується лише кожен п'ятнадцятий із розпочатих об'єктів.

Найбільше не щастить закладам соціально-культурного призначення. Серед цієї категорії довгобудів можна навіть рекордсменів визначити. Таким, без сумніву, стала школа в Кочубеївці, що в Чемеровецькому районі. Її фундамент заклали майже тридцять (!) років тому. Тоді школа більш як на двісті учнів була потрібна селу. Тепер усе змінилося: і дітей стільки навряд чи назбираєш, а головне — нікому її добудовувати. Хто візьметься за таку невдячну справу? Адже рятувати довгобуд — дорожче, ніж розпочинати все з нуля. Тож на чиїй совісті залишаться оті зведені, а подекуди і вже перекриті стіни — залишається риторичним запитанням.

З'ясувалося, не те що довести до ладу, навіть полічити такі довгобуди непросто. Бо одні починали зводити за рахунок держави, і дотепер вони начебто державні, за інші бралися підприємства і господарства, від яких давно уже сліду не залишилося. Нерідко і проектної документації давно немає, і саму будову не раз передавали з балансу на баланс, і ті, кому вона дісталася тепер, самі не знають, як позбутися такого тягаря.

Серйозну спробу розібратися, скільки і чого в краї недобудовано, спробувало зробити обласне контрольно-ревізійне управління. Коли ревізори почали збирати статистику, самі були вкрай здивовані: точного обліку, а головне — контролю за веденням робіт, використанням коштів, програм і графіків, котрі визначали б порядок фінансування і час завершення будівництва, практично немає. І хоча за документами забуті будови нічийними не назвеш, насправді ніхто ними особливо не дорожить, і за роботу на них не береться.

Цікаво, що найчастіше зупиняються роботи саме на тих, потреба в яких найгостріша.

Закласти фундамент чи продовжити старе будівництво — таку розкіш може дозволити собі тільки фінансово міцне підприємство.

Приміром, у незавершеному стані в області знаходиться 291 житловий будинок, і на 227 з них будівництво призупинено. Охочих отримати, купити, врешті-решт узяти в оренду квартиру — хоч відбавляй, а от готових вкласти в неї гроші — практично немає.

Якщо поглянути на статистичну звітність, в області торік будували більш як сто шкіл та дитячих садків, більше півсотні поліклінік та лікарень, понад три десятки клубів та будинків культури. Здавалося б, такого розквіту соціально-культурної сфери у нас не було і в кращі часи. Але висновки передчасні, бо є одна деталь: більш як на ста двадцяти із згаданих об'єктів під час перевірок роботи були призупинені. Але навіть там, де велись, їх темпам особливо не позаздриш. Якщо ж зовсім відійти від офіційної цифри, то із згаданих сотень лише в одиниць є надія, що найближчим часом можна буде справити новосілля. А введення в дію школи чи поліклініки стає справжньою подією не тільки для району — для всієї області.

Причина довгобудів одвічна і банальна — бракує коштів. До того ж держава і місцева влада намагаються дедалі менше і менше брати на себе турботу і відповідальність за інвестиційно непривабливі, але при тому соціально важливі довгобуди. Як свідчать дослідження КРУ, протягом трьох років основними джерелами капітальних інвестицій були кошти підприємств і організацій, що взяли на себе тягар будівництва. В загальному фінансуванні це становило майже половину. Зате інвестиції з державного та місцевого бюджетів не дотягнули навіть до десяти відсотків. А банківські кредити та позики на ці цілі становили менше трьох відсотків.

Розшифрувати ситуацію нескладно. Закласти фундамент чи продовжити старе будівництво — таку розкіш може дозволити собі тільки фінансово міцне підприємство. Але й воно намагатиметься вкласти гроші в об'єкти, котрі в найшвидші строки зможуть окупити витрати. А згадувані школи, лікарні, клуби і дитячі садки залишаються, так би мовити, на совісті і фінансуванні держави. При цьому казенні будинки нагадують казенних дітей: народжені для життя, вони залишаються недоглянутими і мало кому потрібними.

Якби місцеві бюджети змогли покласти на себе фінансовий тягар довгобудів, справа все-таки зрушила б з місця. Однак також мрії далекі від реальності. Лише там, де знаходиться ентузіаст, котрий готовий взяти на себе функції прохача, штовхача і вибивали, будівельникам вдається передати ключ замовникам. Утім, практика лобіювання на всіх рівнях влади інтересів окремо взятого будівництва не вирішує проблему довгобудів загалом. КРУ робить свої висновки: бюджетні кошти, виділені на об'єкти державних капітальних вкладень, використані в цілому по області неефективно, через недосконалість системи планування та розподілу гроші розпорошені між великою кількістю об'єктів і не сконцентровані на пускових з високим рівнем готовності. Рік у рік при розпочатому новому будівництві число старих об'єктів, недобудованих, законсервованих, на яких ледь жевріє життя, не зменшується.

Крім того, що будь-якій людині, котра знає ціну гривні, морально важко десятиліттями жити поряд з такими будовами (з цього і розпочалася наша розмова із автором листа), є надзвичайно важливим матеріальний бік справи. Збитки від багаторічної руйнації починають перевищувати суми, які необхідні для завершення капіталовкладень. У деяких випадках виникла взагалі парадоксальна ситуація. Так, у Новій Ушиці ще п'ятнадцять років тому почали будувати нову каналізаційну систему. На це було витрачено близько мільйона гривень. Але зменшення і неритмічність фінансування призвели до того, що за такий довгий час закладена система просто застаріла. Що тепер? Розпочинати з нуля, виготовляти нову технічну документацію чи вкладати гроші у реконструкцію недобудованого об'єкта? Ясно одне: витрачені кошти в буквальному розумінні слова просто змило стічними водами. І таке сталося ще у чотирьох райцентрах, де за витрачених мільйонних коштах гостра комунально-побутова проблема так і залишилася невирішеною.

Напевно, нереально говорити про доцільність здати під ключ усі довгобуди. Потреба в одних давно відпала. Інші доведені часом і людьми до такого стану, що їх дешевше розвалити, аніж добудувати.

Напевно, нереально говорити про доцільність здати під ключ усі довгобуди в області. Потреба в одних давно відпала. Інші доведені часом і людьми до такого стану, що їх дешевше розвалити, аніж добудувати. Але є чимало таких, у стінах яких замуровано мільйони гривень, і варто таки докласти спільних зусиль, щоб цей капітал обернувся новими квартирами, магазинами, поліклініками чи дитячими клубами. Бо дивною видається ситуація: живемо в злиднях, а мільйони з легкістю пускаємо на вітер.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ПРОБЛЕМА

На зміну "Поліссю" — "Житомир"?..

Житомиряни з подивом довідалися, що область стала єдиною в Україні, яка не має представника у професійному футболі. Інтерес до цього виду спорту останнім часом різко впав. Дійшло до того, що про гру "Полісся" в першому колі чемпіонату України більшість місцевих ЗМІ навіть не згадувала. Про його "фінал" повідомили на сесії обласної ради: майновий комплекс центрального стадіону в Житомирі, спортивно-оздоровчу базу тощо рішенням суду повернуто до обласної комунальної власності. За той стадіон президент "Полісся" Зая Авдиш свого часу довго воював, торгувався за ціну, висуваючи ультиматуми. А до того, що він часто, навіть на прес-конференціях, "подавав у відставку", всі так звикли, що місцева преса на ті заяви навіть реагувати перестала. Зате зникло "Полісся" тихо й непомітно. ПФЛ двічі продовжувала команді термін сплати внеску і заявки. Не дочекалася... Футболісти, здобувши "волю", подалися до інших команд, заробляти на хліб.

Власне, такий кінець можна було спрогнозувати. Бо за підсумками попереднього чемпіонату "Полісся", опинившись у хвості таблиці, залишилося в першій лізі тільки завдяки майстерній грі в... кабінетах. Зая Авдиш обіцяв відродження команди. Але дійшло до того, що нечисленні глядачі почали приходити на матчі, щоб влаштувати незвичний тоталізатор: з яким рахунком житомиряни... програють. Бо що залишалося? У першому колі команда встановила своєрідний рекорд: 15 матчів програла, два звела внічию за фатальної різниці забитих і пропущених м'ячів — 5—39.

Уже почалося створення нової команди під робочою назвою "Житомир". Голова облдержадміністрації Павло Жебрівський запевнив: розробляється бізнес-план, це буде справді народний клуб, а не під якогось великого футболіста чи спортивного функціонера.

Тепер футбольною столицею області є Коростень. Усі вже звикли до того, що саме тут, у поєдинку двох місцевих команд, фактично вирішується, хто стане чемпіоном і володарем кубка області серед команд колективів фізкультури. Коростенський "Хіммаш" дійшов до фіналу Кубка України серед таких колективів, де за сумою двох матчів поступився сильній команді з Каховки. Закінчується в місті реконструкція стадіону, що має стати справді сучасним. Секрет простий: у Коростені великі підприємства працюють, а в Житомирі стали банкрутами. Багато важить і підтримка коростенського міського голови Володимира Москаленка.

А центр дитячого футболу — в Бердичеві, шкільна команда якого виграла чемпіонат України у середній віковій групі "Шкіряного м'яча".

"Фундамент" для відродження футболу є, знайшлися б тільки гроші, бо й команди без них не утримати, і стадіон у Житомирі, який не відповідає сучасним вимогам, не реконструювати...

Олексій КАВУН.

Житомир.

В НЕБЕЗПЕЦІ!

адресою м. Київ, вул. Грушевського, 34/1 закінчується 01.03.2005 р. та не буде продовжений на новий термін.

"ВИМАГАЄМО"...

Що саме "вимагаємо", зрозуміло: забиратися геть! 72-річну історію відомого орденоносного журналу наказано до 1 квітня завершити великим амбарним замком.

"У разі невиконання наших вимог ми звернемося до Господарського суду м. Києва з позовом про примусове виселення та стягнення збитків".

Приїхали... Мало того, що поважний журнал давно ледве дихає, тримається на плаву лише відчайдушними зусиллями купки письменників-ентузіастів. Цензуру ліквідували, так тепер душать літературу економічно. На горло неприбутковому журналові наклали податковий зашморг, півтора десятка літ як придушують галопуючими ставками за оренду, цінами на папір, на поліграфвиконання. За ці роки редакція, до речі, не одержала ані копійки допомоги від владних структур (за винятком Київської держадміністрації). Мізерні зарплати виплачуються нерегулярно, гонорари взагалі давно ліквідовано, а вони нерідко є єдиним джерелом існування письменника. Так з чого ж, питається, стягатимете збитки?!

Навіть під час війни "Вітчизна" була єдиним літературним журналом, що виходив. В Уфі, в евакуації. Не задушили її ні сталінські репресії, ні Берія, ні Кучма з Медведчуком. А от на чотирнадцятому році незалежності хоч наметове містечко навпроти редакції розбивай.

Устами Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко серед пріоритетів нового уряду помаранчева влада проголосила дбання про духовність, про розвій культури.

Чи на печерських пагорбах у районної влади інші пріоритети? Хто ж нарешті зупинить печерських культуртрегерів?

Творчий колектив журналу "Вітчизна".

Правління Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями та участю українського капіталу "Перший Український Міжнародний банк" повідомляє, що 10 травня 2005 року в м. Києві у приміщенні ЗАТ ПУМБ за адресою: вул. Андріївська, 4 відбудуться позачергові Загальні збори акціонерів ЗАТ ПУМБ. Початок зборів - 10:00. Представники акціонерів повинні мати належно оформлені довіреності.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про підтвердження повноважень представників акціонерів Товариства.
2. Про вибори Голови та Секретаря Загальних зборів акціонерів.
3. Про виконання рішень Загальних зборів акціонерів, викладених у протоколі № 38 від 15 квітня 2005 року.
4. Про зміни в складі Спостережної ради Товариства.

Додаткова інформація за телефонами:
(062) 332 4797, 332 4500

Правління ЗАТ ПУМБ

Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів Колективного підприємства "Завод "ВУЛКАН" ЄДРПОУ 00300386 в процедурі ліквідації.

Об`єкт продажу: 1. Обладнання, устаткування, інвентар та транспортні засоби в кількості 871 одиниць; початкова ціна: від 0,01 грн. до 93 978,00 грн; гарантійний внесок: 5 (п'ять) % від початкової ціни; адреса: м. Київ, вул. Регенератна, 4.

Гарантійні внески вносяться на р/р № 26000008913 в КРД (Ф) АППБ "Аваль" в м. Києві, МФО 322904, код ЄДРПОУ 26252130. Одержувач: Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області. Адреса: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, кім. 516, тел. 261-19-97. Відповідальна особа — Федоров Ігор Вікторович. Час прийому: Пн. -Чт. — 10.00—17.00; Пт. — 10.00—15.45.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок 8-050-380-35-15, Мальцев Дмитро Олександрович.

Час для ознайомлення: Пн. — Чт. — з 10.00 до 17.00 години. П'ятниця — з 10.00 до 15.45 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні **"22" квітня 2004 року.**

Дата, час та місце проведення аукціону: аукціон буде проведено **"27" квітня 2004 р**. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, в актовому залі, 5 поверх.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, унесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту. Передача об'єкту переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договорами купівлі-продажу. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону самостійно за власний рахунок.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СКЛИКАННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ ВАТ "ВАТРА" ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
"ВАТРА" повідомляє про призначення нової дати скликання Загальних зборів акціонерів Товариства — збори відбудуться 20.05.2005р. о 12 годині за адресою: м. Тернопіль, вул. Микулинецька, 46.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про результати роботи за 2004 рік та основні напрями діяльності Товариства на 2005 рік.
2. Звіт і висновки Ревізійної комісії за річними результатами роботи.
3. Затвердження фінансової звітності за 2004 рік.
4. Про порядок розподілу прибутку, що залишається в розпорядженні Товариства. Прийняття рішення щодо виплати дивідендів.
5. Затвердження чисельного складу Правління.
6. Обрання членів Наглядової Ради . Місце проведення зборів — палац культури ВАТ "ВАТРА".

Початок реєстрації учасників і видача бюлетнів для голосування з 9.00 до 11.30 в день і за місцем проведення зборів.

Для участі в зборах необхідно мати:

- документ, що засвідчує особу;
- сертифікат акцій;
- довіреним особам-представникам — довіреність на право участі в зборах, оформлену в установленому порядку.

Пропозиції до питань порядку денного подавати в письмовій формі на ім'я Правління за вищевказаною поштовою адресою Товариства та на тел/факс: (0352) 22-91-15, 52-49-88 до 20.04.2005 р.

У випадку зміни в порядку денному зборів повідомлення буде розміщене в газетах "Голос України" та "Свобода" з 04.05 до 10.05.2005 р.

Ознайомлення акціонерів з документами щодо порядку денного в секретаря Правління ВАТ "ВАТРА", тел.(0352) 27-87-64 та під час реєстрації учасників зборів.

Телефони для довідок: (0352) 52-56-44, 27-87-64.

ПРАВЛІННЯ ВАТ "ВАТРА".

09.03.2005 року Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4), в відповідності до вимог ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" у справі № 25/183 визнав банкрутом Приватне підприємство "Виробничо-комерційна фірма "Медіасервіс" (69035, м. Запоріжжя, вул. Правди, 39, р/р 26003301158594, в філії " Запорізького центрального відділення ПІБ", МФО 313355, ЗКПО 32721600).

Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8), ліцензія № 779213 від 18.08.2001 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) 11.02.2005 р. порушено справу № 6/38-4/21 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ІВА-Галич" (79495, м. Львів —Винники, вул. С. Крушельницької, 1/4, код ЄДРПОУ 23976011, п. р. 2600728329 у ВАТ СКБ "Дністер", МФО 325569) та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Онушканича Ярослава Васильовича (79026, м. Львів, вул. Стрийська, буд. 71 б кв. 3; ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серія АА №484203 від 04.02.2003 р.)

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) від 14.02.2005 р. у справі № 01/2786 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Хлібороб" (19100, Черкаська область, м. Монастирище, вул. Леніна, 98, код ЄДРПОУ 21364462, р/р 26002569 в АППБ "Аваль" м. Умань, МФО 354228) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Шиманського Володимира Петровича (03038, м. Київ, вул. Кондукторська, 33, кв. 2, ліцензія АА № 630040 від 18.11.2003 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: вбудованого нежитлового приміщення. Загальна площа 138,6 $м^2$.

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Краківська, 5 н/п № 75

Характеристика об'єкта: вбудоване нежитлове приміщення на 1-у поверсі багатоповерхового будинку.

Умови продажу:

1. Будівництво IV-ї (81,5 м, h — 3 м) ділянки залізобетонної огорожі навколо території заводу "Радикал"
2. Розбирання цегляних стовпів та фундаментів під них
3. Розбирання стін і шлакоблоків і фундаментів під них
4. Переміщення вручну сміття ручними візками на 20 м
5. Навантаження сміття на автомобілі-самоскиди екскаваторами
6. Перевезення сміття до 30 км.
7. Улаштування піщаної основи під фундаменти (під стояки)
8. Улаштування бетонних фундаментів загального призначення під стояки об'ємом до 3 $м^3$
9. Улаштування піщаної основи під панелі огорожі.
10. Укладання фундаментів під стояки, маса конструкції до 1,5 т.
11. Установлення залізобетонної огорожі із панелей
12. Установлення блоків стін підвалів масою 1 т.
13. Установлення блоків стін підвалів масою 0,5 т.
14. Улаштування бетонних стін товщиною до 300 мм
15. Установлення опорних кутників
16. Прокладання зверху огорожі дроту колючого з закріпленням
17. Розробка ґрунту вручну з кріпленням у траншеях шириною до 2 м глибиною до 2 м
18. Засипка вручну траншей, пазух котлованів та ям група ґрунтів 2
19. Установлення стояків з металевих труб по периметру огорожі.
20. Улаштування постелі при 1 кабелі в траншеї
21. Встановлення світильників з люмінесцентними або ртутними лампами
22. Розведення по пристроям або проводів мережі до блоків затискачів і до затискачів апаратів і приладів
23. Збереження умов щодо підтримання безпеки охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;
24. Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;
25. Засобами платежу є грошові кошти.
26. Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;
27. Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. вноситься на рахунок р/р № 26003038228211 в Київській міській ФКАБ "Укрсоцбанк" МФО 322012 код ЄДРПОУ 31513303, одержувач — товариство з обмеженою відповідальністю "Інформаційно-аналітична група "Аукціон"".

Гарантійний внесок: 10% від початкової ціни, вноситься на рахунок р/р № 26002038228212 в Київській міській ФКАБ "Укрсоцбанк" МФО 322012 код ЄДРПОУ 31513303, одержувач — товариство з обмеженою відповідальністю "Інформаційно-аналітична група "Аукціон"".

Початкова ціна — 261 816 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, к. 40 через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, к. 40, товариство з обмеженою відповідальністю "Інформаційно-аналітична група "Аукціон"". Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.
Телефон продавця: (044) 451-78-23.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14 А) порушено справу про банкрутство:

1. Великобірківське комунальне підприємство, справа № 11/Б-564, адреса: Тернопільська область, Тернопільський район, смт. Великі Бірки, вул. Л. Українки, 6, і. н. 23595579, р/рах. 26001770513980 в Тернопільській філії АКБ "Укрсоцбанк", МФО 338017, р/рах. 26006463625001 ліквідатор банку "Україна" по Тернопільській області.

Розпорядником майна призначено Тараса Василя Михайловича (ліцензія серії АА № 047966 від 19.10.2001, адреса: 46000, м. Тернопіль, вул. Родини Барвінських, 7).

2. Спільне підприємство Микулинецький консервний завод, справа № 11/Б-565, адреса: Тернопільська область, Теребовлянський район, смт. Дружба, вул. Лесі Українки, 3, і. к. 01733911, р/р № 260053248,26044869609 Теребовлянському відділенні Тернопільської обласної дирекції АППБ "Аваль", МФО 338501.

Розпорядником майна призначено Дідича Володимира Євгеновича (ліцензія серії АА № 047819 від 15.10.2001, адреса: 46000, м. Тернопіль, вул. Коперніка, 3).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
політичної партії "Наша Україна"
за 2004 рік

Сальдо на 01.01.2004 року - 20928,98

№ п/п	ДОХОДИ	Сума, грн.
1.	Безповоротна фінансова допомога	—
2.	Добровільні внески	30 000
3.	Пасивні доходи	—
	ВСЬОГО	30 000

№ п/п	ВИТРАТИ	Сума, грн.
1.	Загальна сума витрат, в т. ч.:	50 812,75
	— витрати, пов'язані з виконанням статутних завдань	37 280,12
	— витрати на утримання організації	9 304,96
	— інші витрати	4 227,67

Голова виконкому партії "Наша Україна" **Семерак О. М.**

У зв'язку з втратою круглої печатки ПП "Еліса", ін. код 32823877 вважати недійсною.

Господарським судом Житомирської області порушено провадження у справі № 1/12 "Б" про визнання банкрутом ДП "Субпідряд" фірми "Житомирінвест" ВАТ, 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 83, р/р 26002328601 ЖФ АБ "Енонергобанк", м. Житомир, МФО 311603, код ЄДРПОУ 13564017.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шишкіна Леоніда Яковича, ліцензія № 779304 від 14.10.2004 р.

Поштова адреса: 10029, м. Житомир, вул. Чапаєва, 7, тел. 8 (0412) 41-31-90.

Господарський суд Івано-Франківської обл. (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) порушив справу про банкрутство Дочірного підприємства санаторію профілакторію "Шешори" ВАТ "Коломийський ДОЗ", справа № Б-7/148 (юридична адреса: 78623, с. Шешори Косівського району, код ЄДРПОУ 31496135, р/р 260097544 в Коломийському центральному відділенні ІФ ОД АППБ "Аваль". Розпорядником майна призначено Постоловського Д. О., ліц. АА № 250118 від 29.11.2001 р. м. Тисмениця, вул. Б. Хмельницького, 21).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65032, пр-т Шевченка, 4) порушив справу № 2/52-05-1848 про банкрутство акціонерного товариства "Машинобудівне виробниче об'єднання "Оріон" (65098, м. Одеса, вул. Ак. Гаркавого, 6, код ЄДРПОУ 14309913, р/р 25124301535031 в АКБ "Промінвестбанк" м. Одеса, МФО 328135).

Розпорядник майна Шармонов Олексій Олександрович (ліцензія АА 630092 від 08.12.2003 року), (0482) 447-302; моб. 743-46-37.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул, Личаківська,8І) порушено справу № 6/39-4/22 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Лігурт" (79024, м. Львів, вул. Волинська, 10, код ЄДРПОУ 30052943, р/р 26000016263 в Залізничному відділенні ПЛФ АТ "Кредит Банк (Україна)", МФО 325365).

Розпорядником майна призначено Гулик Наталію Миронівну (Ліцензія Серії АА № 779329 від 03.11.2004 р., проживає: Львівська область, м. Новояворівськ, вул. С. Бандери, 20, кв.71.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 16.03.05 р. в провадженні справи № 4/129 про банкрутство АТ "Континент" (ідентифікаційний код № 02807244, юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Айвазовського, 3/5) введено ліквідаційну процедуру та боржника визнано банкрутом. Ліквідатором призначено - Баранцова В. В. (ліцензія серія АА № 779308 від 13.10.2004 р. Адреса: 54038, м. Миколаїв, вул. Карпенко, 30/17. Тел. 8 (0512) 572031).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 15.03.05 р. по справі № Б-19/29-05 товариство з обмеженою відповідальністю "Текстиль-Експорт" (ЄДРПОУ 32548723, Харківська обл., Харківський р-н, с. Високий, вул. Ощепкова, 52) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стахову І. В. (ліц. АА № 779138 від 13.07.04 р., м. Харків, пр. Леніна, 5, ХТБ).

Звіт про використання коштів Державного бюджету України Академією педагогічних наук України за 2004 рік

Законом України "Про Державний бюджет України на 2004 рік" Академії педагогічних наук України затверджено розпис видатків за загальним фондом у сумі 25млн.478,4тис.грн., та за спеціальним фондом - 5млн.817,7тис.грн. Зазначені кошти спрямовувалися на статутну діяльність АПН України за дев'яти бюджетними програмами. Розподіл коштів між цими програмами та структура видатків подана в таблиці.

У 2004 році Академією одержано бюджетних асигнувань у сумі 24млн.838тис.грн., що складає 97,4 відсотків від запланованого. Недоотримано асигнувань із загального фонду державного бюджету у сумі 640,4 тис.грн.

У структурі загальних обсягів асигнувань видатки на заробітну плату, нарахування на неї та стипендії склали 85,6 %, видатки на оплату комунальних послуг та енергоносіїв - 4,2 %, капітальні видатки - 6,6 %, інші видатки - 3,6 %.

За всіма кодами економічної класифікації видатків проведені видатки в межах коштів, передбачених Державним бюджетом.

Власні надходження підвідомчих установ Академії педагогічних наук України сформовано згідно з чинним законодавством: від надання послуг згідно з функціональними повноваженнями, проведення господарської або виробничої діяльності, плати за оренду майна бюджетних установ, за рахунок інших джерел власних надходжень (благодійні внески, гранти та дарунки; кошти для виконання окремих доручень)

За бюджетною програмою "Наукова і організаційна діяльність президії Академії педагогічних наук України" бюджетні кошти йшли на утримання апарату президії АПН України, виплату довічної плати за звання дійсного члена та члена-кореспондента, на господарське утримання та ін.

За бюджетною програмою "Фундаментальні дослідження і розробки у сфері педагогічних наук" бюджетні кошти одержували 8 науково-дослідних інститутів, 5 наукових центрів, Державна науково-педагогічна бібліотека ім. В. Сухомлинського, та наукові підрозділи двох навчальних закладів. За цією програмою за кошти загального фонду Державного бюджету у 2004 році виконувалося 110 науково-дослідних робіт, з яких 45 досліджень завершено у звітному році, опубліковано підручників - 234 од., кількість публікацій в наукових виданнях - 2800 од. Середні витрати на проведення однієї науково-дослідної роботи склали 108,48 тис.грн.

За бюджетною програмою "Прикладні розробки у сфері педагогіки та психології" виконувалася одна тема Інститутом проблем виховання за результатами якої видано 7 навчальних посібників.

За бюджетною програмою "Підготовка наукових кадрів" одержують фінансування вісім науково-дослідних установ, які здійснюють підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації з педагогічних і психологічних наук для наукових установ і вищих навчальних закладів. Середньорічна кількість аспірантів у 2004 році, що навчалися з відривом від виробництва за рахунок коштів загального фонду склала - 126,5 чол. та спеціального фонду - 272 чол., без відриву за загальним фондом - 23 чол., з витратами на підготовку одного - 6284,6 грн., спеціальним фондом - 155,5 чол.; середньорічна кількість докторантів загального фонду - 23,8 чол., з витратами на підготовку одного - 9272,1грн. та спеціального - 17,5 чол.

За бюджетною програмою "Фінансова підтримка розвитку інфраструктури Академії педагогічних наук України" отримувала фінансування Державна науково-педагогічна бібліотека України на виконання робіт зі збереження та забезпечення належного функціонування наукового об'єкта, що становить національне надбання та Інститут спеціальної педагогіки на проведення однієї науково-практичної конфекерції. За цією програмою було проведено науково-дослідну коференцію "Сучасні тенденції розвитку соціальної освіти", витрати на проведення якої склали 12,4 тис.грн. та здійснюється збереження наукового об'єкту, що складає національне надбання (9000 од), витрати на збереження одного документу складали 0,6 тис.грн.

Окрім цього, незважаючи на відсутність бюджетних коштів, Академія педагогічних наук України у 2004 році провела 59 масових науково-практичних заходів. Хід проведення педагогічних читань, конференцій, семінарів, круглих столів висвітлювався у засобах масової інформації.

За програмою "Підвищення кваліфікації керівних кадрів і спеціалістів у сфері освіти закладами післядипломної освіти ІІІ-ІУ рівнів акредитації" було:

- підвищено кваліфікацію за рахунок коштів загального фонду - 6000 фахівцям, витрати з підвищення одного фахівця склали - 733 грн., спеціального фонду- 421 чол. витрати на одного - 166 грн.;
- пройшли перепідготовку за кошти спеціального фонду - 94 чол., витрати на одного фахівця з перепідготовки склали - 1116 грн.,
- пройшли підготовку за рахунок коштів загального фонду - 91 чол., витрати на одного фахівця склали - 1940 грн. спеціального фонду- 743 чол., витрати на одного фахівця склали - 1967грн.

За рахунок коштів загального фонду у 2004 році середньорічна чисельність аспірантів без відриву від виробництва - 6 чол., аспірантів з відривом від виробництва - 1 чол, та середньорічна чисельність докторантів - 0,8 чол. Середньорічна чисельність аспірантів, що навчалися без відриву від виробництва за власні кошти складала 53 чол.

Сто відсотків фахівців отримали документ про відповідну освіту.

За бюджетною програмою "Підготовка та перепідготовка робітничих кадрів і фахівців автосервісу ННЦ ПТО Академії педагогічних наук України" у 2004 році за рахунок коштів загального фонду навчається середньорічна кількість:

- кваліфікованих робітників - 725 чол., з витратами на одного - 2350 грн.;
- молодших спеціалістів - 75 чол., з витратами на одного - 2466 грн.;
- військових водіїв - 81 чол., з витратами на одного - 1632 грн.

Сто відсотків фахівців отримали документ про відповідну освіту.

За програмою "Державні науково-технічні програми та наукові частини державних цільових програм у сфері педагогіки та психології" виконувалася 17 тем науково-дослідних робіт у 8 підвідомчих установах, витрати на виконання однієї науково-дослідної роботи склали 44,5 тис.грн. За рахунок спеціального фонду забезпечено виконання 5 тем науково-дослідних робіт.

За бюджетною програмою "Збереження та популяризація історії педагогічної науки та практики" отримує фінансування Педагогічний музей, кількість відвідувачів якого у 2004 році склала 10,2 тис.чол., витрати на обслуговування одного відвідувача - 9 грн.; кількість предметів, що експонуються - 1,5 тис.од.

Публічне представлення Звіту про використання коштів Державного бюджету України Академією педагогічних наук України відбудеться 12 квітня 2005 року у приміщенні АПН України за адресою: вул. Артема, 52а.

Інформація про використання бюджетних коштів Академією педагогічних наук України у 2004 році

(тис.грн.)

Код програмної класи фікації видатків	Назва програмної класифікації видатків	Код економічної класифікації видатків	Назва економічної класифікації видатків	Загальний фонд		Спеціальний фонд	
				Затверджено Державним бюджетом на 2004 рік	Касові видатки	Затверджено Державним бюджетом на 2004 рік	Касові видатки
1	2	3	4	5	6	7	8
655000	**Академія педагогічних наук України**			**25478,4**	**24838,0**	**5817,7**	**5261,6**
6551020	Наукова і організаційна діяльність президії Академії педагогічних наук України	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	3698,9	3698,9	42,6	42,2
		1120	Нарахування на заробітну плату	367,0	365,0	17,9	17,6
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	157,6	95,7	133,9	126,6
		1140	Видатки на відрядження	12,0	11,9	2,5	2,1
		1160	Оплата комунальних послуг та енергоносіїв	62,2	61,2	40,6	34,7
		2000	Капітальні видатки	27,5	20,2	245,9	245,9
			Разом	**4325,2**	**4252,9**	**483,4**	**469,1**
6551030	Фундаментальні дослідження у сфері педагогіки та психології	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	8393,0	8388,7	383,9	370,1
		1120	Нарахування на заробітну плату	3065,4	3042,9	130,7	125,6
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	237,0	193,6	494,5	446,9
		1140	Видатки на відрядження	27,7	21,3	15,2	9,3
		1160	Оплата комунальних послуг та енергоносіїв	310,1	286,6	95,5	60,1
		1170	Дослідження і розробки,державні програми	0	0	97,5	72,7
		2000	Капітальні видатки	0	0	37,2	15,3
			Разом	**12033,2**	**11933,1**	**1254,5**	**1100,0**
6551040	Прикладні розробки у сферіпедагогіки та психології	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	61,5	61,5	0	0
		1120	Нарахування на заробітну плату	22,8	22,5	0	0
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	30,8	9,7	0	0
		1140	Видатки на відрядження	3,5	1,4	0	0
		2000	Капітальні видатки	11,6	0	0	0
			Разом	**130,2**	**95,1**	**0**	**0**
6551050	Підготовка наукових кадрів у системі Академії педагогічних наук України	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	310,2	281,2	219,7	205,8
		1120	Нарахування на заробітну плату	116,7	105,4	81,9	77,4
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	56,0	28,6	88,7	71,0
		1140	Видатки на відрядження	21,6	4,4	6,3	0,1
		1340	Поточні трансферти населенню	596,2	596,1	30,6	30,2
		2000	Капітальні видатки	0	0	4,4	3,9
			Разом	**1100,7**	**1015,7**	**431,6**	**388,4**
6551060	Підвищення кваліфікації керівних кадрів і спеціалістів у сфері освіти закладами післядипломної освіти ІІІ і IV рівнів акредитації	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	1980,6	1980,6	920,5	909,3
		1120	Нарахування на заробітну плату	722,7	722,7	320,0	265,3
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	17,0	14,0	1126,4	987,8
		1140	Видатки на відрядження	0	0	39,4	32,4
		1160	Оплата комунальних послуг та енергоносіїв	384,5	384,5	123,0	79,7
		1340	Поточні трансферти населенню	15,7	11,1	0	0
		2000	Капітальні видатки	1500,0	1493,0	457,0	378,2
			Разом	**4620,5**	**4605,9**	**2986,3**	**2652,7**
6551070	Підготовка та перепідготовка робітничих кадрів і фахівців автосервісу навчально-науковим центром професійно-технічної освіти Академії педагогічних наук України	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	950,2	950,2	0	0
		1120	Нарахування на заробітну плату	342,9	342,9	1,4	1,4
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, інші видатки	61,7	39,1	235,9	226,2
		1160	Оплата комунальних послуг та енергоносіїв	310,8	310,8	1,2	0,9
		1340	Поточні трансферти населенню	377,9	377,9	0	0
		2000	Капітальні видатки	32,8	0	23,1	22,6
			Разом	**2076,3**	**2020,9**	**261,6**	**251,1**
6551080	Фінансова підтримка розвитку інфраструктури Академії педагогічних наук України	1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	147,4	60,7	0	0
		2000	Капітальні видатки	16,4	5,5	0	0
			Разом	**163,8**	**66,2**	**0**	**0**
6551090	Державні науково-технічні програми та наукові частини державних цільових програм у сфері педагогіки та психології	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	522,8	522,6	3,8	3,8
		1120	Нарахування на заробітну плату	192,9	190,5	1,3	1,3
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	97,3	38,2	34,8	34,8
		1140	Видатки на відрядження	28,4	4,8	0	0
		1170	Дослідження і розробки,державні програми	0	0	355,1	355,1
		2000	Капітальні видатки	83,6	0	5,3	5,3
			Разом	**925,0**	**756,1**	**400,3**	**400,3**
6551100	Збереження та популяризація історії педагогічної науки та практики	1110	Оплата праці працівників бюджетних установ	57,0	57,0	0	0
		1120	Нарахування на заробітну плату	21,1	20,3	0	0
		1130	Придбання предметів постачання і матеріалів, оплата послуг та інші видатки	25,4	14,8	0	0
			Разом	**103,5**	**92,1**	**0**	**0**

КУРІНЬ

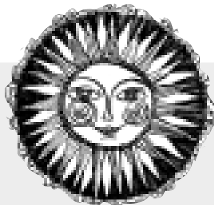
СУБОТА, 26 БЕРЕЗНЯ 2005 ■ № 55 (3555)

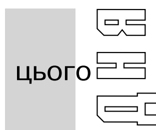
Квітневої роботи на травень не відкладай

30 березня — Теплого Олекси: скресає крига, починаються весняні повені. Цього дня ніхто не працює, спостерігають за погодою, пасічники виставляють вулики для обльоту бджіл. На Олексія з гір — вода, зі ставу — риба.

31 березня — Кирила. Минув Олексій, Кирило каже: «Ще не сій».

1 квітня — Дарини, Хризанта. Якщо тепла погода — на дорідний врожай. До цього дня мають зійти останні сніги, а тому спостерігали: якщо вода стікає з шумом, мають бути густі трави, а тихо — погані.

26 БЕРЕЗНЯ

■ 1833 р. Народився вчений-юрист Олександр Кістяківський.

■ 1909 р. Не стало композитора Миколи Аркаса.

■ 1936 р. У Києві розпочала роботу Перша конференція молодих учених України.

■ 1971 р. Східний Пакистан оголосив про свою незалежність. Поява в світі нової країни — Бангладеш.

■ 1975 р. Набула чинності міжнародна Конвенція про заборону виробництва і нагромадження бактеріологічної зброї.

■ 1989 р. В СРСР відбулися вибори народних депутатів — уперше на альтернативній основі.

■ **КАЗКА**

Закон Архімеда

Афінські мудреці *(Хелемер хухем)*

І коли дурні перестануть задавати свої дурні питання?!
(Афіноген Афінський. Промова на викорінення дурості в Афінах.)

Розум подібний до золота: якщо має пробу 583 — майже дурість, якщо має пробу 375 — дурість зовсім.

Серед майже трьох тисяч листів та інших документів, що колись малися у відомого добродія Врен-Люка, причому не якихось там, на хутір Ваньчиному дідусеві, а власноручно писаних Александром Македонським Арістотелю, Юлієм Цезарем Клеопатрі, знайшовсь один, що вважався назавжди загубленим, — лист афінських демократів Архімедові, в якому вони просили пояснити причину одного явища, закономірного, але незрозумілого: чому ції завжди внизу, а ті завжди нагорі?

Лист демократів був, на щастя, з відповіддю Архімеда.

Так от, це наївне афінянське запитання несподівано стало основою знаменитого закону, який по праву носить ім'я великого Архімеда, а не багатьох афінян, і якому тепер зобов'язане все, що плаває, своєю здатністю плавати, а все, що літає, — здатністю літати.

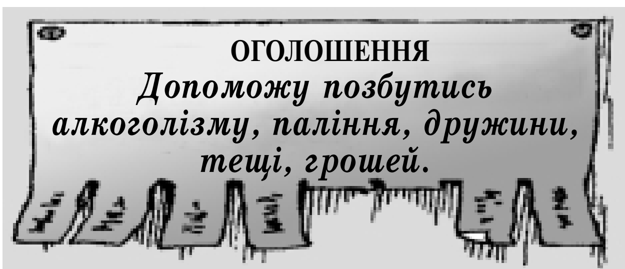
А от і сам закон: «Усе, що легше від того, що витісняє воно з навколишнього середовища, обов'язково спливає або злітає нагору». До відкриття Архімедом цього закону причиною такого підйому вважалися тільки луска і пір'я.

Це текст закону Архімеда. А текст його відповіді афінським демократам, дослівно і зі збереженням давньогрецької орфографії, от: «О мудрі афіняни, а демократи — особливо! Ції тому внизу, що наполовину важчі за тих, хто нагорі. А ті тому нагорі, що наполовину легші за циx, які внизу. Подібно до того, як колода тримається на поверхні води, а дим — над водою і колодою. Крім того, до всього цього могли ви додуматись і самі, якби спромоглися перелічити букви окремо в одному й другому словах — «ції» й «ті»: адже будь-який обол дорівнює будь-якому оболу, а дві третини обола легші від трьох третин скрізь і завжди. Отож-бо й слово теж дорівнює слову, якщо обидва вони рівні за кількістю букв: адже коли одне слово коротше за друге на одну третину, то й легше воно має бути на стільки ж! Виходить, відомо, якому слову де бути». Добре, що закон, який носить ім'я Архімеда, відкрито великим Архімедом-аристократом, а не багатьма афінянами-демократами!

Бо інакше ми й досі вважали б, що все, що має луску, — плаває, а все, що має пір'я, — літає. Причому, саме тому. І навпаки: раз плаває — значить, з лускою, літає — значить, з пір'ям!

Але для нас, хто не потребує того, щоб плавати або літати, важливо інше: тепер ми знаємо, чому ції не нагорі, а ті не внизу!

Мирослав ***МИЛОРАДОВИЧ.***

■ **КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ**

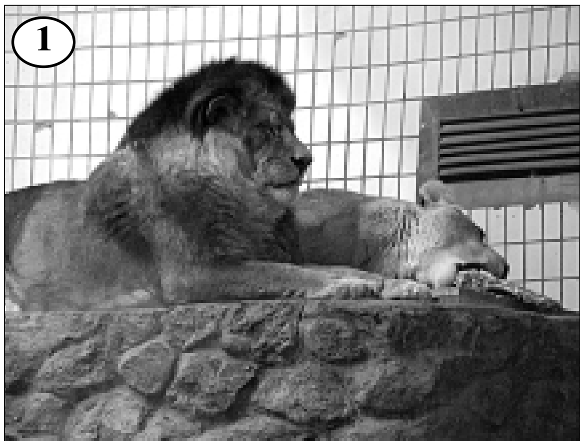

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Мистецтво їсти

Хто перефарбовується, той і їсть

■ **7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Хто ж знав?!

Вони, безперечно, не хотіли служити бандитам, а служили, бо сподівались, що бандити будуть при владі вічно.

Чи знаєте ви, що...

...кого нема за що критикувати, того вже час віддавати під суд?!

Відозва

Я ніколи хабарів принципово не брав, не беру і брати не збираюсь. Людоньки добрі, допоможіть, хто чим може!..

Важке питання

Бандит в опозиції — це бандит чи опозиціонер?

Веління часу

Культ насильства, що пропагувався мармазадорським телебаченням, був життєво необхідним. Щоб народ звикав.

Позитив негативу

Найкращі роки в житті людини, як правило, ті, які вона безповоротно занапастила.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

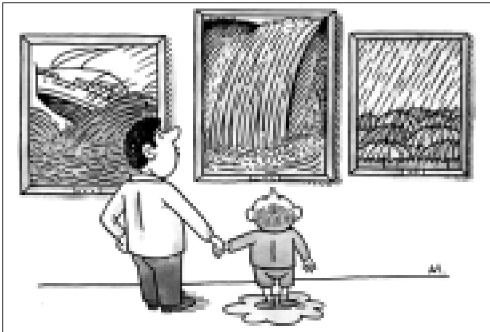
Іксом по Ігреку

Юрій Костенко, лідер Української партії:

— Мені боляче слухати питання «А чому в адміністрації Президента з'явився пан Ікс? А чому пан Ігрек посів посаду губернатора?»

Від чергового:

— А ви не пробували тих, хто задає такі болючі питання, послати до пана Зет?..

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Просто в Азово-Керченській затоці

Володимир Путін, Президент РФ (про врегулювання Азово-Керченського «питання»):

— Можна зачистити всі проблеми...

Від чергового:

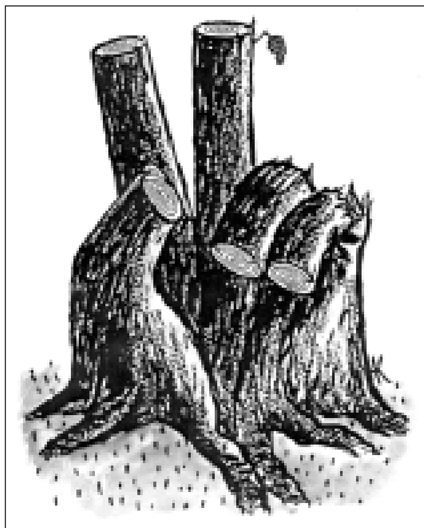
— Без проблем! А замочувати де будемо?..

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Я знаю: сад — розквітне!

Михайло Бродський, лідер партії «Яблуко» (про партійне будівництво):

— Гадаю, старими голоблями нове поле не зореш...

Мал. Миколи КАПУСТИ..

Від чергового:

— А ви спробуйте ці голоблі просто устромити в нове поле. Якщо на вербі — груші, то чому на голоблях не яблука?

Скальпелем по рейках

Євген Червоненко, міністр транспорту України:

Мал. Михайла САЧКА.

— Ми розрізали пухлину, вичищаємо гній і метастази, щоб дійти до здорової тканини...

Від чергового:

— Професоре Червоненко, а вас ніхто не просив біль зняти, а пухлину лишити? Як в анекдоті про чоловіка, якого бджола вкусила в причинне місце. Він теж просив пухлину лишити, за будь-які гроші.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 82

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 146

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1052

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos